DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 56. Sobota, 25 Lutego (9 Marca). 1867 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących, po Świętach uroczystych i Niedzielach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadsyłane do zamieszczania w Dzienniku nie zwracaj się. — We wszystkiem co dotycze Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 4.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4. — Kwartalnie rs. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach Pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rs. 9 kop. 20. Półrocznie rs. 4 kop. 60. Kwartalnie rs. 2 kop. 30. Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY

DZIAŁ URZĘDOWY

dnia 24 Lutego (8 Marca).
Warszawa.

Najwyższy Ukaz z 14 (26) lutego r. b. mianujący rzeczywistego radcę stanu Gotowcowa członkiem komitetu urządzającego w królestwie polskiem i Rozkaz do zarządu cywilnego królestwa polskiego z d. 10 (22) lutego r. b. Nr 2, — zamieszczone są w osobnym do dzisiejszego numeru dodatku.

Czasowo zarządzający własną Jego Cesarskiej Mości Kancelarją do spraw Królestwa polskiego, w odezwie z 8-go lutego Nr. 435, zawiadomił Jenerał-Feldmarszałka Namiestnika królestwa, że Najjaśniejszy Pan Najwyżej raczył zezwolić, aby Rzeczywisty Tajny Radca *Funduklej*, Najmiłościwiej przeznaczony na Członka Rady Państwa Cesarstwa, pozostał jeszcze pewien czas w Warszawie, i zasiadał z prawem głosu, na posiedzeniach Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem.

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

Stosownie do art. 29 Najwyższego ukazu z d. 28 października (9 listopada) 1866 r. o zniesieniu stosunków dominjalnych w miastach Królestwa Polskiego, w celu obliczenia wysokości wynagrodzenia przypadającego dla właścicieli miast za zniesione powinności dominjalne, i w celu ścisłego oznaczenia osad i gruntów uwalniających się mocą tego ukazu od zależności dominjalnej, sporządzone być mają tabele likwidacyjne, których forma winna być zastosowaną do formy ustanowionej dla dóbr ziemskich.

Artykułem 30 tegoż ukazu na komitet urządzający włożony został obowiązek zawezwania właścicieli miast o przygotowanie i przedstawienie projektów likwidacyjnych.

W wykonaniu tego komitet urządzający rozpoznawszy ułożone przez komisję centralną spraw włościańskich, w myśl powołanego art. 29 ukazu, przepisy do układania projektów likwidacyjnych z miast i miasteczek, i zatwierdziwszy takowe na 165 posiedzeniu swojem d. 5 (17) stycznia r. b. 1867, wzywa tak właścicieli całych miast jako i właścicieli cząstkowych, aby projekta tabel likwidacyjnych podług dołączonych do niniejszego przepisów przygotowali i aby takowe w przeciągu jednego roku, licząc od dnia pierwszego ogłoszenia w „Dzienniku Warszawskim" niniejszego obwieszczenia, złożyli w miejscowych komisjach spraw włościańskich, według właściwego porządku i z dołączeniem tych wszystkich dowodów, o jakich wspomina § 5 tychże przepisów.

Przy tem komitet urządzający oznajmia, że właściciele miast i miasteczek, którzy projektów tabel likwidacyjnych, według przepisanej formy sporządzonych, w oznaczonym terminie nie podadzą, utracą prawo: *po pierwsze*, z mocy powołanego art. 30 Najwyższego ukazu, do otrzymania procentów od przypadających dla nich kapitałów likwidacyjnych za czas od dnia 3 (15) kwietnia 1864 r. do pierwszego terminu wypłaty kuponów jaki nastąpi po złożeniu przez nich projektów tabel, i *po drugie* prawo domagania się o przyznanie wynagrodzenia likwidacyjnego na podstawie oszacowania gruntów przechodzących na własność mieszczan-rolników i włościan osiadłych w terytorjach miast, stosownie do art 27 Najwyższego ukazu z d. 19 lutego (2 marca) 1864 r. o komisji likwidacyjnej.

Przepisy do układania projektów likwidacyjnych jednocześnie przesłane zostają komisjom spraw włościańskich, tudzież wszystkim komisarzom, dla sprzedaży potrzebującym po cenie kop. 10 za każdy drukowany egzemplarz.

Przepisy do układania projektów likwidacyjnych z miast i miasteczek.

Zasady ogólne.

§ 1. Całkowity projekt likwidacyjny składać się powinien z dwóch części: z projektu tabeli likwidacyjnej i tabeli likwidacyjnej.

§ 2. Jeżeli posiadanie całego miasta, oparte na prawie dominjalnem, należy do jednej osoby, właściciel układa projekt likwidacyjny z całej jego przestrzeni; jeżeli zaś w mieście znajdują się właściciele cząstkowi, projekta likwidacyjne układane być winny oddzielnie przez każdego z właścicieli cząstkowych, co do tej części miasta, do której rozciągają się jego prawa dominjalne. (art 31 ukazu o miastach).

§ 3. Jeżeli wszystkie lub niektóre powinności dominjalne z miast i od ich mieszkańców były odbywane nie na korzyść miejscowych właścicieli miejskich lecz na korzyść innych osób, nie uważanych za istotnych właścicieli tychże miast, wtedy projekt likwidacyjny ułożony być winien przez te osoby, na korzyść których powinności takowe były wykonywane. (art. 33 ukazu o miastach).

§ 4. Osoby wymienione w §§ 2 i 3 układają i podpisują projekta likwidacyjne czy to osobiście czy też przez swych pełnomocników, do tego prawnie umocowanych.

Projekta likwidacyjne miast lub ich części: należących do różnych instytucij, układane być winny przez miejscowe zarządy, bezpośrednio majątkiem zawiadujące (poz. 205 postan. kom. urządz.); należących do osób zostających pod opieką lub kuratelą,—przez opiekunów lub samych nieletnich za zgodą ich kuratorów; należących do osób z pobytu niewiadomych,—przez czasowych posiadaczy tych dóbr lub przez prawnych reprezentantów właścicieli; należących do osób znajdujących się pod kuratelą sądową, przez samych właścicieli za zgodą przydanych im kuratorów lub doradców. (poz. 530 post. kom. urządz.).

§ 5 Projekta likwidacyjne mają być w przeciągu jednego roku od daty pierwszego ogłoszenia o tem przez komitet urządzający w Dzienniku Warszawskim, przedstawione miejscowym komisjom spraw włościańskich przy oddzielnych podaniach, z dołączeniem wszelkich dowodów na których opierają się objaśnienia i wiadomości w projektach likwidacyjnych

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Teatra Warszawskie.

Głównym materjałem do dzisiejszej kroniki teatralnej są dwa dramata liryczne, z których jeden „Lukrecja Borgia" pierwszy raz w tegorocznym sezonie przedstawili artyści włoscy; drugi zaś „Żydówka," nie widziany od czasu zejścia ze sceny Dobrskiego—wczoraj ukazał się znowu z Fillebornem w roli Eleazara i p. Graëtz, która rolę księżniczki Eudoksji objęła po pani Quattriniowej.

„Lukrecja," to arcydzieło Donizettego, znalazła w personelu włoskiej trupy znakomitych przedstawicieli. P. Rota był nieporównnnym w roli księcia Ferrary.—Pierwszą arję odśpiewał on po mistrzowsku i nawet powtórzyć ją musiał na powszechne żądanie słuchaczy a całą partję swoją wykonał wzorowo, jako śpiewak i aktor zarazem. Zdawało się patrząc na tę wyniosłą postać, na wymowną grę rysów, na pełne godności i ekspresji gesta, że istotnie żywa historyczna postać zstąpiła na scenę a dopiero śpiew prześliczny, pełen siły i miękkości razem— nieporównana metoda i pasaże wykończone do najwyższego stopnia, przypominały widzom, że mają przed sobą śpiewaka, lecz śpiewaka pierwszego rzędu. — Panią Trebelli słyszeliśmy już w przeszłorocznym sezonie śpiewającą męzką rolę w „Lukrecji." — Znakomita artystka, której zawsze oddajemy hołd należny, i teraz zachwycała publiczność prześlicznym, pełnym, czystym i wykończonym śpiewem; — za pierwszem przedstawieniem Lukrecji, ona sama, z powodu nagłej niedyspozycji p. Zacchi-Giovannoni, zakończyła trzeci akt opery wykonaniem sławnej arji „Brindisi," którą śpiewa z niedoścignioną perfekcją. — Rolę tytułową wykonała p. Zacchi-Giovannoni — i podczas drugiej reprezentacji, nie można było nic zarzucić tej utalentowanej śpiewaczce. Uważamy z przyjemnością, że p. Giavannoni od niejakiego czasu postąpiła niezmiernie w samej grze dramatycznej; wykonywa ona sytuacje najtragiczniejsze z prawdziwem onych pojęciem— pełno zapału i życia w jej akcji i gestach, któremi uwydatnia i podnosi wartość swojego pięknego głosu.—Nie wiemy ażeby p. Bettini zasługiwał na jakiś zarzut w roli Gennara, — owszem, grał on starannie i wykonał całą partję tenorową z właściwą mu sumiennością, lecz rodzaj głosu p. Bettiniego, wyborny w rolach takich jak Almawiwy w Cyruliku, nie nadaje się do partij serjo dramatycznych, wymagających tenora *di forza*. — Do wykonania roli Gennara potrzeba było takiego jak p. Corsi śpiewaka, którego głos posiada wrodzone już uczucie i ekspresję a umie wydobywać prześliczne efekta, naprzykład wzmacnianiem jednej nuty, czyli crescendami.— Zresztą, jak to już na wstępie wyrzekliśmy, całe wykonanie „Lukrecji" powiodło się najzupełniej a publiczność zgromadzona licznie, ciągłemi oklaskami i przywoływaniem okazywała artystom włoskim zupełne swoje zadowolenie.— Orkiestra, dla której partycja Lukrecji oddawna nie jest obcą, doskonaląca się zresztą obecnie w ciągłej pracy, wywiązała się wzorowo ze swojego zadania; toż samo można powiedzieć i o chórach, wyćwiczonych dokładnie pod gorliwym i zdolnym kierunkiem p. Melera.

Przypominamy sobie w tej chwili, że nie daliśmy dotąd sprawozdania z ostatniego, benefisowego wystąpienia p. Bogdanow, w „Rozbójniku" i komedji „Stare grzechy".—Lecz w „Rozbojniku" p. Bogdanow występowała już kilkakrotnie i zawsze oddawaliśmy jej znakomitemu talentowi hołd należnie uznany. Tym razem, wypada nam dodać tylko, że publiczność pożegnała sławną tancerkę bukietem kwiatów a nie szczędziła oklasków tak jej, jak również innym tancerkom występującym podczas tego wieczoru—zaś p. Kowalską, która pierwszy raz po powrocie z Moskwy ukazała się w prześlicznem *pas de deux* z Rządcą, przywitała nader życzliwie i przywołała po scenie.— Przedstawienie części komedji „Stare grzechy," pomimo udziału takiego jak Żołkowski artysty, nie sprawiło oczekiwanego wrażenia. W każdym razie, publiczność warszawska licznem zgromadzeniem się na pożegnalne wystąpienie p. Bogdanow, zaświadczyła o serdecznej dla niej sympatji i o żalu jaki jej sprawiło opuszczenie sceny tutejszej przez tak znakomitą tancerkę.

zamieszczone, tudzież urzędowych wypisów z dwóch pierwszych działów wykazu hypotecznego lub świadectw na to, że hypoteka nie jest urządzoną. (art. 30 ukazu o miastach).

§ 6. Każdy projekt tabeli likwidacyjnej i każda tabella powinny być napisane na przeznaczonych na to blankietach arkuszy zwierzchnich i środkowych i przedstawione w jednym egzemplarzu w języku ruskim. Forma tych blankietów pozostawia się bez zmiany taka sama jak dla dóbr ziemskich. (Art. 29 ukazu o miastach). (*)

Uwaga. W skutek zastosowania porządku układania projektów likwidacyjnych z miast, do przepisów zawartych w informacji dla układających projekta tabel likwidacyjnych z dóbr ziemskich, w przepisach niniejszych wskazują się odpowiednie paragrafy pomienionej Informacji, dla stosownego postąpienia przy układaniu projektów likwidacyjnych z miast.

„Informacja dla układających projekta likwidacyjne z dóbr ziemskich” była ogłoszona w 158 numerze *Dziennika Warszawskiego* i znajduje się do nabycia we wszystkich kasach gubernialnych i okręgowych.

Przepisy układania projektów tabel likwidacyjnych.

§ 7. Na tytułowej stronicy projektu tabeli likwidacyjnej wymienić należy: gubernię, powiat i okręg, w których miasto jest położone, Komisję, do juryzdykcji której takowe należy; nazwisko miasta, imię i nazwisko byłego właściciela miasta, właściwy dział cen normalnych do oszacowania robocizn i osepów i wreszcie przez kogo projekt jest ułożony.

Na wewnętrznych stronicach arkusza zwierzchniego i na arkuszach środkowych układający projekt zamieści opisanie osad i gruntów znajdujących się w terytorjum miejskiem tak w obrębie jako i po za obrębem miasta (§§ 47, 48 i 49 Informacji dla układających projekta likwidacyjne).

§ 8. Przed rozdzieleniem osad i gruntów miejskich, pomiędzy działy niżej wskazane i przed opisaniem tychże, układający projekt tabeli likwidacyjnej, wyłuszczy we wstępie wszelkie niezbędne szczegóły co do erekcji i urządzenia należącego do niego miasta, wyjaśni na czem jest oparte samo prawo własności i korzystania z wszelkich powinnności dominjalnych, a mianowicie, czy na akcie erekcyjnym miasta, lub na przywileju, nadaniu i tym podobnych dokumentach; wyjaśni czy służące mu prawo własności rozciąga się do całego miasta lub tylko do jego części; wykaże wszystkie swoje, jako właściciela miasta obowiązki względem niego, wypływające z prawa dominjalnego lub powstałe z jakichbądź umów; wyjaśni czy po urządzeniu miasta na zasadach Ukazu z dnia 28 Października (9 Listopada) 1866 r. pozostaje przy właścicielu jaka część terytorjum miejskiego i nakoniec wykaże na jakich jest oparte zasadach zamieszczone w projekcie i tabeli wyszczególnienie przestrzeni gruntów przechodzących na własność miasta, instytutów lub pojedynczych mieszkańców miasta.

Po ukończeniu tego ogólnego opisu, układający projekt przystąpi do opisania każdej oddzielnie osady i każdej posiadłości gruntowej, rozdzielając takowe pomiędzy działy poniższe.

§ 9. Ukaz z dnia 28 Października (9 Listopada) 1866 r. rozdziela osady i grunta w terytorjum miasta znajdujące się na dwie kategorje:

1) osady i grunta mieszczan-rolników (Art. 2 ukazu), tudzież osady włościańskie po za miastem, lecz w obrębie gruntów miejskich położone (Art. 39 ukazu) do których rozciągają się w zupełności ukazy z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. i 2) osady i grunta zostające w posiadaniu miasta lub mieszkańców miasta i podchodzące pod przepisy ukazu z d. 28 Października (9 Listopada) 1866 r. W skutku tego projekt tabeli likwidacyjnej dzielić się będzie na dwie główne części, oznaczone następującemi tytułami: „*Część* I. *Osady i grunta podchodzące pod przepisy Ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r.*” i „*Część* II. *Osady i grunta podchodzące pod przepisy Ukazu z dnia 28 Października (9 Listopada) 1866 r.*”

Przepisy opisywania osad i gruntów 1-szej części projektu.

§ 10. Ponieważ do osad mieszczan-rolników i włościan osiadłych w obrębie gruntów miejskich stosują się w całej rozciągłości ukazy z d. 19 Lntego (2 Marca) 1864 r. przeto dla ich opisania I-a część projektu tabeli likwidacyjnej rozpada się na trzy działy, odpowiadające trzem pierwszym działom projektu przepisanego dla dóbr ziemskich, a mianowicie: „*Dział I, Osady podchodzące pod przepisy Ukazów z dnia 26 Maja (7 Czerwca) 1846 r. i z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r.; Dział II, Osady podchodzące pod przepisy Ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 roku* i *Dział III, Osady mieszczan-rolników i włościan podchodzące pod przepisy Ukazu z dnia 26 Maja (7 Czerwca) 1846 r. lecz obecnie przez nich nie zajęte.*”

Rozdział osad pomiędzy działy powyższe, ich opisywanie i obrachowanie za takowe wynagrodzenia dla właściciela miasta, dokonywać się ma na zasadach dla dóbr ziemskich przepisanych i wskazanych w Informacji dla układających tabele likwidacyjne (§ 13 – 14).

(*dok. nast.*)

(*) Blankiety na projekta i tabele likwidacyjne znajdują się do nabycia we wszystkich kasach powiatowych.

Zastępstwo.—Z powodu odjazdu jenerał-majora *Chomentowskiego*, w interesach służbowych do Petersburga, Głównodowodzący wojskami okręgu wojennego warszawszawskiego polecić raczył pełnienie obowiązków Intendenta okręgowego, w ciągu nieobecności jego, pomocnikowi jego, pułkownikowi *Kolowi*. (*Rozkaz do wojsk okr. woj. warsz.*)

Kasa Oszczędnosci Miasta Warszawy z Kantorem Pomocniczym w gmachu szkolnym za kościołem św. Alcksandra przy Alei Beiwederskiej pomieszczonym, w tygodniu upłynionym do dnia 18 Lutego (2 Marca) roku bież. włącznie, wydała książeczek nowych 26, na które, tudzież na dawniejsze w 114 wnioskach złożono rub. sr. 2,495 kop. 67. Na żądanie zaś 208 Uczestników (prócz procentu rs. 24 kop. 20½ należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów), wypłaciła rsr. 9,630 kop. 4 i umorzyła książeczek 46. Przeto uczestników 17,701, posiada kapitał rub. sr. 662,507 kop. 53.

Wiadomości dworskie.— W niedzielę, 12-go lutego v. s., poddany bawarski, hrabia Filip von Castell, miał zaszczyt być przedstawionym Najjaśniejszemu Panu. — Dnia 13 tegoż miesiąca, o godzinie 1 z południa, Jego Cesarska Mość raczył przyjmować w pałacu zimowym, gubernatora pułtawskiego, rzeczywistego radcę stanu Martynowa, także gubernjalnych marszałków szlachty: estlandzkiego, dymisjonowanego rotmistrza gwardji, barona von der Pahlen i liflandzkiego, von Lilienfelda. (*Siew. Pocz.*)

Rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych. Dn. 20-go lutego 1867 roku. Zważywszy, że redakcja gazety *Moskwa*, w artykule wstępnym zamieszczonym w numerze 35 tej gazety, zastanawiając się nad rozporządzeniem policji miejscowej, opartem na poleceniu danem przez wyższą władzę, o środkach karnych przeciw utrzymującym hotele za niestósowanie się przez nich do przepisów policyjnych o meldowaniu paszportów, nazywa te środki szkodliwemi i samowolnemi, i zwracając swe wyrzekania do policji, nie ma względu na to, że przedsięwzięcie pomienionych środków pochodzi od wyższej władzy, która pozostawiła stósowanie takowych głównemu zwierzchnictwu stołecznemu jedynie w razach koniecznej tego potrzeby; i że podobne niedokładne i jednostronne tłómaczenie chwilowych rozporządzeń administracyjnych zdolne jest zachwiać powszechne zaufanie do władzy rządowej — minister spraw wewnętrznych, na zasadzie II oddz. art. 29, 31 i 33 Najwyżej zatwierdzonego zdania rady państwa z 6-go kwietnia 1865 r., i zgodnie z uchwałą rady zarządu głównego do spraw prasy, *postanowił*: dać *drugie* ostrzeżenie gazecie *Moskwa*, w osobie wydawcy-redaktora, radcy dworu Jana Aksakowa. (*Siew. Pocz.*).

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 24 Lutego (8 Marca).

Obawy co do zakłócenia spokojności na południo-wschodzie Europy, nie zmniejszają się, przeciwnie, zdają się coraz bardziej powiększać. Pomiędzy czarnogórcami a turkami już zachodzą utarczki, zwiastujące ogólniejszą walkę.

W Grecji tymczasem lud i rząd zupełnie jednoczą się w zdaniu co do politycznych i narodowych zadań. Lud pragnie, aby Grecja materjalnie była przygotowana do spotkania zbliżających się wypadków, a rząd usiłuje zgromadzić ku temu środki, i w tym celu układa się w Londynie o pożyczkę 60 milionów drachm; myśląc zarazem o podniesieniu pomyślności kraju, jak naprzykład o osuszeniu wielkiego jeziora Kopais, dla oddania go pod uprawę.

Sejm peszteński ciągle z całą gorliwością pracuje nad propozycjami rządowemi, gdy tymczasem w Kroacji wzburzenie znacznie się wzmaga.

W Paryżu, gdzie podczas zapust nieodbywały się posiedzenia ciała prawodawczego, oczekują z niecierpliwością interpelacji p. Thiersa co do spraw włoskiej i niemieckiej, które w księdze żółtej były z sobą złączone.

W Anglji są nadzieje utrzymania się gabinetu, gdyż, o ile wiadomo, p. Dizraeli ma przedstawić tak liberalny bil reformy wyborczej, że ten zjedna mu głosy lewego środka, daleko liczniej-

---

A teraz pomówmy o „Żydówce”, Halevego operze bardzo lubionej przez publiczność tutejszą a która zazwyczaj napełniała kasę teatru za każdem jej przedstawieniem. Otóż, pod względem kasowym, rezultat wczorajszego przedstawienia był najświetniejszy, albowiem na długo przed rozpoczęciem widowiska, sprzedano wszystkie bilety. Pod względem wykonania, które jako pierwsze, dla dwojga przynajmniej artystów, nie podlega stanowczemu sądowi—powiemy że „Żydówka” nigdy u nas nie była obsadzoną tak jak na to zasługuje. Personelowi tutejszej opery, niedostaje często drugorzędnych śpiewaków i śpiewaczek zdolnych do należytego wykonania takich partij jak księcia Leopolda i księżniczki Eudoksji w „Żydówce”. P. Cieślewski prawda, ma bardzo trudną partję—i śpiewa ją nawet nieźle choć arcynieśmiało—lecz uwzględniając nawet wokalną część jego roli, nie możemy przemilczeć o najfałszywszem pojęciu samego charakteru jaki w tej operze przedstawia. P. Cieślewski, ani na chwilę jedną nie pamięta, że jest przebranym księciem, że zachowanie się jego w domu Eleazara, i wszędzie powinno być pełne godności i zaufania w sobie; namiętność dla pięknej córki izraelskiego złotnika, może opanować księcia i bohatera razem, lecz nie może go zrobić lękliwym i pokornym niedołęgą, który zdaje się ciągle obawiać aby go Eleazar lub który z jego czeladzi za ucho jak smarkacza nie chwycił. Niech p. Cieślewski śpiewa sobie jak chce, a raczej jak może, w tej roli—o to już niepokoić go nie będziemy—lecz niech grą aż tak fałszywą, nie psuje nam efektu samego dramatu strącając go do znaczenia parodji.

Panna Graetz, której głos przyjemny i wdzięczna powierzchowność zjednały wiele u publiczności sympatji—i która nie wielką partję „Eudoksji” odśpiewała dobrze—powinna również zwracać większą uwagę na dramatyczną grę swoją. Przez długi czas, uwzględniając zwykłą początkującym artystom nieśmiałość, nie czyniliśmy p. Graetz żadnej prawie wymówki—obecnie wszakże, gdy artystka ta okazuje często zbyteczną może nawet śmiałość i przytomność na scenie, czujemy się w obowiązku powiedzieć jej, że trzeba koniecznie choć cokolwiek zastosować akcję do ważności i znaczenia sytuacij w operze; że niewypada stać najobojętniej i nieruchomie podczas arji w której księżniczka błaga Rachelę w więzieniu o wybawienie od śmierci narzeczonego, a nie przystoi też śmiać się zakrywszy twarz i to w chwili, gdy ona łzami oblaną być powinna. Widocznie młoda artystka nie przejmuje się dotąd charakterami postaci które przedstawia – a szkoda, bo ma głos dzwięczny choć nie rozciągły i mogłaby stać się nader użyteczną miejscowej operze naszej.

Filleborn odegrał rolę Eleazara, jak artysta prawdziwy—przewyższył on wszelkie oczekiwania nasze. Akt drugi szczególniej, był tryumfem pierwszego tenora: i pascha i trio i scena przekleństwa—odegrane były znakomicie—publiczność zachwycona grzmiała salwami oklasków.

Słowem, powodzenie ulubionego śpiewaka byłoby zupełnem, gdyby miał więcej zimnej krwi i doświadczenia w gospodarowaniu głosem swoim. Filleborn, począwszy od pierwszej sceny, śpiewał numera solowe, ansamble i recitativa nawet, z tak nieoględną hojnością i głosu i zapału, że podczas ostatniej części wielkiej sceny, zakończającej akt czwarty, mianowicie zaś w arji „Ach do Boga, córko droga,” czuć było niedyspozycję w gardle śpiewaka; nie szkodziła ona tyle słuchaczom i sztuce, ile wzniecała obawy o głos utalentowanego artysty, który jest jedynym filarem wspierającym operę miejscową. Mniemamy, że w następnych przedstawieniach „Żydówki,” Filleborn oględniejszym będzie. P. Dowiakowska dawniej już przedstawiała rolę Racheli z powodzeniem zupełnem—i obecnie śpiew jej również jak gra, budziły głośne zadowolenie publiczności, chociaż najpiękniejsza i największa arja Żydówki w akcie drugim „On nadejść ma”, przeszła jakoś, niesprawiwszy na słuchaczach dość żywego wrażenia. Dodawszy jeszcze, że p. Prochazka sumiennie się wywiązał z partji basowej Prezesa konsyljum— kończymy na tem dzisiejsze z Żydówki sprawozdanie, przyrzekając powrócić jeszcze do tej opery, po trzykrotnem jej przedstawieniu.

Al.

szego i więcej mającego powagi, nad krańcową prawicę, która może opuścić gabinet.

Nowy tajkun japoński przyjął dwa postanowienia, bardzo pocieszające dla usiłowań cywilizacyjnych. W porozumieniu z cesarzem duchownym (mikado), zaprosił dyplomatycznych reprezentantów do swego pałacu w Osaka, gdzie dotąd nigdy nie byli przyjmowani europejscy dyplomaci,—oraz postanowił wysłać swego brata na wystawę paryzką.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczoną poniżej korespondencję ze Lwowa.

Wiadomości telegraficzne

* *Berlin, 6 marca.* Wiadomości podane przez dzienniki północno-niemieckie o uposażeniu przyznanem księciu nassauskiemu, są przedwczesne i błędne. *(Wolffs T. B.)*

* *Berlin, 6 marca. Prov. Corr.* pisze: Nie jest bynajmniej zamiarem rządu wzbraniać ogłaszania zgodnych z prawdą sprawozdań z posiedzeń parlamentu niemieckiego, dopóki mówcy nie popadną w przesadę, przechodzącą słuszną miarę. Władze policyjne i prokuratorowie otrzymali stosowne w tym względzie instrukcje. *Prov. Corr.* uważa, że prawa parlamentu są dość silne, ażeby przeprowadzić w duchu rządu wszelkie decyzje przedmiotowe. (*Tamże.*)

* *Berlin, 6 marca. Staats Anz.* ogłasza dekret królewski z daty 26-go lutego, udzielający amnestję wojskowym z krajów wcielonych do Prus, pomiędzy innemi i dezerterom, jeżeli zgłoszą się sami przed upływem sześciu miesięcy. (*Tamże.)*

* *Trjest, 5 marca.* Z Bombay donoszą pod datą 14-go lutego, że podług otrzymanych tam wiadomości z Kabulu, emir Szir-Ali-Chan został pobity przez Azim-Chana i Abdurrahmana i uciekł do Heratu. Miasto Kandahar dostało się w ręce zwycięzców. — Z Japonji donoszą, że posłowie zagraniczni zgodzili się na propozycję nowego tajkuna, który zaprosił ich do Osaka. *(Tamże.)*

* *Peszt, 5 marca.* Stronnictwo Deaka ukończyło swoje obrady na odbytej dziś wieczorem konferencji nad projektem o municipjach i na jutrzejszej konferencji otrzyma zapewne objaśnienie ze strony ministerstwa co do poruszonej w projekcie sprawy siedmiogrodzkiej. (*Cor. Bür*).

* *Peszt, 6 marca. Hon* ogłosił votum mniejszości, podpisane przez czternastu członków lewej strony, dotyczące spraw wspólnych. (*Tamże*).

* *Peszt, 5 marca.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, przy imiennem głosowaniu, przyjęto bez żadnej odmiany projekt rządowy o poborze do wojska. 229-u członków głosowało za projektem, 87-iu przeciwko, 73 było nieobecnych, 5-iu członków wraz z prezesem wstrzymało się od głosowania. Izba magnatów odbyła dziś krótkie posiedzenie, na którem sprawdzono wczorajszy protokół. Następne posiedzenie obu izb odbędzie się po jutrze. Stronnictwo Deaka odbyło wczoraj wieczorem konferencję, na której rozpatrzono część projektu o municipjach i przyjęto takowy bez żadnej odmiany. Dziś wieczorem odbędzie się dalszy ciąg tej konferencji. *P. Lloyd* dowiaduje się z wiarogodnego źródła, że ich cesarskie moście przybędą w sobotę do Pesztu. *Idök Tanuja* donosi z Rzymu, że arcybiskup Haynald odjechał do Węgier dla odwiedzenia swojego chorego brata. (*Cor. Bür.*).

* *Londyn, 5 marca.* Książę Richmond odmówił przyjęcia teki ministra osad, którą przyjął natomiast Buckingham. Nie zamianowano jeszcze dotychczas nowego ministra handlu i prezesa rady. (*Cor. H. B.*).

* W dniu 26 lutego (10 marca) z powodu rocznicy urodzin Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Alexandra Aleksandrowicza Następcy Tronu, odbędzie się w kościele katedralnym i metropolitalnym św. Jana, o godzinie 9 z rana, dziękczynne nabożeństwo, na którem wszyscy urzędnicy w paradnych mundurach znajdować się mają. Po nabożeństwie, JW. Jenerał-Feldmarszałek Hrabia Berg Namiestnik Królestwa, przyjmować będzie w Zamku, o godzinie 10½, Jenerałów, Sztabs i Ober-Oficerów, Duchowieństwo wszystkich wyznań, Komitet Urządzający, Radę Administracyjną, Radę Stanu, Senat, Skład Szkoły Głównej, Urzędników Dworu, Władze Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, Urzędników wszystkich klas, Obywateli Ziemskich i Miejskich, oraz Konsulów Zagranicznych, a następnie uda się do katedry prawosławnej św. Trójcy na uroczyste nabożeństwo.

* (Krótkie sprawozdanie o środkach i działaniach ruskiego towarzystwa dobroczynności w królestwie polskiem od 6 (18) maja 1866 r. do 1 (13) stycznia 1867 r.) Od dnia zatwierdzenia ustawy ruskiego towarzystwa dobroczynności w królestwie polskiem, mianowicie od 6 (18) maja 1866 r. do 1 (13) stycznia 1867 r. wpłynęło składek od członków 2,322 rsr.; jednorazowych ofiar pieniężnych od różnych dobroczyńców 1,947 rs. 30 kop., w tej liczbie od warszawskiego i nowogieorgiewskiego arcybiskupa 1,000 rsr. i od J. N. Fundukleja 500 rsr.; z przedstawienia danego w teatrze-Rappo na korzyść towarzystwa 334 rsr.; z loterji w ogrodzie saskim 10,712 rsr. 9 kop.; ze sprzedaży niektórych przedmiotów niewylosowanych w tej loterji 108 rsr.; złożonych przez starozakonnego Icka Jerozolimskiego na korzyść kalek niższych stopni 29 rsr. 40 kop.; zebranych na książeczki przez członków towarzystwa M. A. Patkula 178 rsr. 35 kop., i O. A. Furuhelma 68 rsr. 75 kop.; oddano z byłego ruskiego komitetu dam do podtrzymania prawosławnych cerkwi w królestwie polskiem 689 rsr., w tej liczbie jeden 5% bilet na sto rubli; złożono przez członków towarzystwa w zamian powinszowań w dzień Nowego Roku 388 rsr. 15 kop.; razem wpłynęło do kasy towarzystwa do 1 stycznia 1867 roku rsr. 16,777 k. 4

Z tego wydano:

1) Na wsparcie ubogim wyznania prawosławnego . . .	„	1,736 „ 98
2) Na kupno fantów do loterji d. 10 (22) września 1866 r.	„	1,698 „ 48
3) Na zaprowadzenie ksiąg, blankietów, biletów dla członków i inne drobne potrzeby kancelaryjne.	„	67 „ 9½
4) Na najęcie pisarza i woźnego do roznoszenia ekspedycij towarzystwa.	„	78 „ —
5) Na kupno listów likwidacyjnych	„	955 „ 22
6) Na kupno trzech biletów 5% wewnętrznej pożyczki z premjami.	„	340 „ 30
7) Złożono do banku polskiego na procent	„	9,000 „ —
Razem	rsr.	13,876 k. 7½

Pozostaje w kasie towarzystwa:

W dowodach bankowych . .	rsr.	9,000 k. —
W listach likwidacyjnych. .	„	1,500 k. —
W biletach 5% wewnętrznej pożyczki z premjami	„	300 „ —
W bilecie 5%	„	100 „ —
W gotowiznie	„	2,800 „ 96½
Razem	rsr.	13,700 k. 96½

Według list towarzystwa członków jest 387; z nich rzeczywistych 203, ofiarodawców 184. Większą część członków stanowią osoby zamieszkałe w Warszawie. Zewnątrz Warszawy jest 131 członków towarzystwa, z tych 21 w St. Petersburgu, a reszta, 110 w różnych miastach królestwa polskiego.

Ponieważ działalność ruskiego towarzystwa dobroczynności w królestwie polskiem rozciąga się, jak wskazuje jego nazwa, na ubogich prawosławnego wyznania, zamieszkałych nietylko w Warszawie, lecz w całem królestwie, przeto od samego otwarcia jego działań, zniesiono się z wszystkiemi gubernatorami królestwa polskiego, co do zaproszenia do udziału w czynnościach towarzystwa rosjan zamieszkałych w powierzonych im gubernjach. Z zupełnem współczuciem odpowiedzieli na to zaproszenie gubernatorowie lubelski i były augustowski, nadsyłając zarazem listy, pierwszy 34 osób, a drugi 18 osób, które wynurzyły życzenie należenia do towarzystwa. W reszcie gubernij liczy się 58 członków.

Liczba próśb o wsparcie zaniesionych do zarządu towarzystwa, dochodzi do 216, z tych:

podano przez	Na mocy próśb	Udzielono wsparcia	Odmówiono	Jeszcze nie roztrząśnięto przez zarząd,
Oficerów dymisjonowanych, ich żony i dzieci	10 —	3 —	5 —	2
Wdowy i dzieci po zmarłych oficerach.	28 —	15 —	12 —	1
Dymisjonowanych urzędników, ich żony i dzieci	18 —	8 —	6 —	4
Wdowy i dzieci po zmarłych urzędnikach	34 —	18 —	11 —	5
Niższe stopnie i ich żony	55 —	23 —	21 —	11
(W tej liczbie dymisjonowanych 32, nieograniczenie urlopowanych 13. i będących w służbie 10).				
Wdowy i dzieci po zmarłych niższych stopniach	30 —	21 —	5 —	4
Osoby innych stanów	41 —	22 —	12 —	7
	216 —	110 —	72 (*)	34

Wsparcia udzielane były przez zarząd nie inaczej, jak po przekonaniu się za pośrednictwem jednego z rzeczywistych członków towarzystwa, w miejscu zamieszkania proszących, o ich ubogim stanie. Przytem przyjęto za zasadę udzielać jednorazowe wsparcie tylko w ostatecznym razie, aby podobne wsparcia nie posłużyły do żebraniny, lecz do rzeczywistego ulżenia losu. Głównie wsparcia zależały na zaopatrzeniu ubogich rodzin w odzienie i obuwie, na zapłaceniu ich długów za komorne, na dostarczeniu możności umieszczenia dzieci w zakładach naukowych i warsztatach, a niższych stopni w tutejszej ochronie Mikołajewskiej, na wyszukaniu zajęcia osobom mogącym zarobić na utrzymanie swą pracą, na udzielaniu chorym pomocy lekarskiej z dostarczaniem lekarstw na koszt towarzystwa, na wysyłaniu rodzin do miejsca urodzenia, i na udzielaniu miesięcznych wsparć.

W taki sposób wydano do 1 stycznia:

	Liczba rodzin		Wysokość wydatku rsr.	k.
1. Na zaopatrzenie rodzin ubogich w odzienie i obuwie	34	—	367	—
2. Na wysłanie do miejsca urodzenia.	10	—	283	—
3. Na opłatę komornego . .	12	—	261	—
4. Umieszczono w ochronie, gimnazjum, szkołach, warsztatach i wyszukano zajęcia	21	osób	237	—
5. Na jednorazowe wsparcia	19	rodz.	322	98
6. Pomoc lekarską udzielano	9	osob.	—	—
7. Na pensje	28	rodz.	266	—
	132	—	1736	98

Uwaga. Wykazana tu liczba osób które otrzymały wsparcie od towarzystwa nie zgadza się z liczbą powyżej przytoczoną, dla tego, że niektóre osoby otrzymywały po dwa różnego rodzaju wsparcia.

Pieniężne pensje wyznaczano od 2 do 5 rsr. na miesiąc. Jedna rodzina pobiera 10 rsr. miesięcznie. W ogóle wypłaca się obecnie pensji po 82 rsr. na miesiąc.

Wynurzyli życzenie udzielania pomocy lekarskiej bezpłatnie osobom będącym pod opieką towarzystwa, czterej lekarze: H. A. Malek, M. E. Janson, J. A. Wagner, i I. W. Czernyszew.

Lekarstwa wydawane są za ich receptami, za cenę zniżoną z aptek pp. Kuśmierskiego, Fijałkowskiego, Bielkowskiego, Steinera i Różyckiego.

Rozważając wiadomości zebrane przez członków towarzystwa o osobach zostających pod jego opieką, okazuje się, iż przyczynę ich ubóstwa po większej części stanowi liczność rodzin, pozostałych bez wszelkich środków utrzymania po śmierci rodziców, lub mających rodziców, lecz bez stałych zajęć mogących dostarczyć im dostateczny kawałek chleba.

Jednorazowe wsparcia pieniężne i nawet wyznaczenie pensji w takich rozmiarach, na jakie pozwalają nieznaczne środki towarzystwa, nie są w stanie w tym

(*) Odmowa na prośby nastąpiła po większej części z powodu nienależenia proszących do liczby osób, mających prawo do opieki ruskiego towarzystwa dobroczynności, na zasadzie ustawy 6 (18) maja 1866 r.

wypadku wyprowadzić ich z nędzy. Okazuje się niezbędna potrzeba założenia ochrony, w której dzieci do pewnego wieku mogłyby mieć stały przytułek i wyżywienie, i uczęszczać ztamtąd do gimnazjum, szkół lub innych zakładów naukowych; dla takich zaś, które nie są dostatecznie przygotowane do wstąpienia do tych zakładów, utworzenia przy ochronie klas przygotowawczych bezpłatnych. Dla dzieci niższych stopni w 1865 roku założona została Mikołajewska ochrona, która przy powiększeniu w 1866 r. liczby miejsc etatowych, będzie w stanie przyjmować wszystkie dzieci tego stanu; potrzeba pomyśleć o dzieciach innego stanu i sędziwych rodzicach, pozbawionych możności, zarabiania na utrzymanie własną pracą. W obec tej konieczności, Namiestnik Jego Cesarsko-Królewskiej Mości w królestwie polskiem, oddał, stosownie do postanowienia komitetu urządzającego, na własność towarzystwa, część gmachu po skasowanym klasztorze franciszkanów, i obecnie zarząd towarzystwa roztrząsa pytanie co do urządzenia zakładu, który odpowiadałby potrzebom ubogich zostających pod opieką towarzystwa, i mógłby być umieszczony w wyznaczonem zabudowaniu, bez obciążenia kasy towarzystwa.

Wyżej było wzmiankowane o oddanych do rozporządzenia towarzystwa, pozostałych z byłego komitetu dam do podtrzymania prawosławnych cerkwi w królestwie polskiem 689 rsr., dla użycia stosownie do życzenia ofiarodawców na podtrzymanie prawosławnych cerkwi. Razem z temi pieniędzmi komitet oddał do 200 różnych przedmiotów kościelnych. Z nich żadnego wydatku dotąd nie zrobiono, ponieważ były komitet dam zaspokoił wszystkie naglące potrzeby prawosławnych cerkwi w królestwie, a nowe żądania od cerkwi do towarzystwa dobroczynności nie nadeszły.

W liczbie ruchomego majątku towarzystwa dobroczynności, oprócz tego znajduje się 179 przedmiotów niewylosowanych na loterji w ogrodzie saskim 10 (22) września r. z., które włączone zostaną do liczby fantów na zamierzaną w roku bieżącym loterję. (*Warsz. Dniew.*)

---

* (Zakończenie zapust). Przypominamy że pojutrze, w niedzielę, jak donosiliśmy w Nr 54 naszego dziennika, urządzona będzie na korzyść Mikołajewskiej ochrony, zabawa na zakończenie zapust, w salach ruskiego klubu.

* (Galerje w salach balowych). W N. 45 *Warsz. Dniew.*, gdzie była wzmianka o wieczorze tańcującym w resursie kupieckiej i o znacznej liczbie pięknych dam, zapełniających, nawet w balowych toaletach, galerje w sali balowej, znajdowała się następująca nader słuszna uwaga: „Nie można nie uznawać użyteczności galerij w salach balowych; lecz żeby płeć piękna nie nadużywała ich na szkodę kawalerów, jak to miało miejsce na wieczorze w resursie kupieckiej, sądzimy, że komitet resursy dobrzeby zrobił, gdyby jeszcze podwyższył opłatę za bilet wejścia na galerję; niezawodnie przez to powiększyłby się kontyngens dam tańcujących".

* (Nowe dzieło). W tych dniach wyszło z druku dzieło pod tytułem: „*Jezuici i stosunki ich do Rosji*. Przełożył z ruskiego (z J. Samarina) A. N. — Warszawa; w drukarni rządowej, przy komisji rządowej oświecenia publicznego 1867 r. (in 8vo, str. 259), o którem nieomieszkamy podać sprawozdania.

* (Bal). W zeszłą niedzielę, 19 lutego (3 marca), jak donosi *Kurjer Lubelski*, dany był w lokalu ruskiej resursy w Lublinie, z powodu rocznicy wstąpienia na tron Najjaśniejszego Pana, bal, zaszczycony obecnością Ich Cesarkich Wysokości, Księstwa Oldenburgskich.

* (Cholera). Czytamy w *Kurjerze Lubelskim*: „Jesteśmy upoważnieni przez władzę do podania wiadomości, iż z powodu ustania epidemji, komitet choleryczny w d 18 lut. (2 marca) rozwiązanym został; szczegółowy raport z polecenia tejże władzy wkrótce ogłoszonym będzie. Pocieszająca ta wiadomość, mamy nadzieję, również szybko po kraju przez pisma rozniesioną zostanie, tak jak szybko wieść o cholerze za pośrednictwem tychże pism się rozszerzyła."

* (Wiadomości statystyczne). *Gaz. Polic.* podaje następujące wiadomości czerpane ze sprawozdania za rok upłyniony przez Ober-policmajstra m. Warszawy złożonego: Rok upłyniony był łagodny, więcej wilgotny i zmienny. Zima łagodna, niestała, z początku dość silne mrozy panowały, w lutym częstsze zjawiały się deszcze. Wiosna zmienna, z początku lekko mroźna, w kwietniu deszcze, koniec wiosny odznaczał się pogodą. W lecie nie było wielkich upałów, w sierpniu i pierwszej połowie września padały obfite deszcze. Jesień z początku pogodna przy temperaturze łagodnej i jednostajnej w listopadzie zjawiały się przymrozki, w grudniu deszcze na przemian z przymrozkami. *Co do chorób panujących*: w zimie obserwowano przypadłości kataralne, szczególniej kanału oddechowego, zapalenia opłucnej rzadziej płuc, uporczywe rematyzmy, przy końcu zimy zaczęły się ukazywać lekkie gorączki tyfoidalne, między dziećmi odra, u noworodków tetanus częściej jak zwykle widziano, u położnic zaś gorączki, popołogowe. Na wiosnę spostrzegano częstsze wypadki zapalenia gardła, kataralnej rody, gorączki wyrzutowe szczególniej szkarlatynę. Choroba ta połączona była z dyfterycznem zapaleniem gardła, wodną puchliną podskórną i worka sercowego, a często z zapaleniem krupowem nerek. W jesieni zjawiła się choleryna, która następine przeszła w cholerę. Odra i skarlatyna częściej się pokazuje. W lecie trwała ciągle skarlatyna przybierając charakter złośliwy. Dostrzegano zapalenia oskrzeli, płuc, opłucnej a nawet trzewiów brzusznych. (*d. c. n.*)

* (Wypadki). W dniu wczorajszym, Małgorzata Jastrzębska, żona wyrobnika lat 51 mająca, nagle zmarła. — W tymże dniu, Antonina Wróblewska, wyrobnica lat 30, przyszedłszy do domu N. 551 przy ulicy Długiej przez własną nieostrożność spadła ze schodów drugiego piętra, skutkiem czego mocno potłukła się. — Również dnia wczorajszego, Chaim Sztrajt, powożący dorożką N. 121, jadąc wieczorem koło stacji głównej kolei żelaznej warszawsko-wiedeńskiej i nie mając zapalonych latarek, najechał na wice-rewirow ego Artemia Żubkowa, który upadł na ziemię a koła przeszły mu przez krzyż; Żubkowi jednak niezagraża żadne niebezpieczeństwo.

---

* (Projekt zbadania kraju pieczorskiego i murmańskiego). *Gazeta Archangielska* donosi, że prezes miejscowego statystycznego komitetu, książę Gagaryn, zwrócił uwagę pomienionego komitetu na kraj pieczorski, który z położenia swego, obfitości minerałów i obszernych lasów, przedstawia możność korzystnego rozwinięcia w nim przemysłu i eksploatacji rozmaitych produktów, a przy ułatwieniu komunikacji z Syberją, port pieczorski otworzył by płodom syberyjskim odbyt za granicę. Z tych uwag, książę Gagaryn zaprojektował zbadanie ekonomicznych warunków tego kraju, możności rozwinięcia w nim przemysłu i kolonizacji, oraz urządzenia dogodnej komunikacji przez połączenie rzek Pieczory i Obi, i w tym celu zaproponował wydelegowanie tam komisji. Komitet, podzielając zdanie księcia, uznał potrzebę powołania do składu tej komisji członka komitetu Bielińskiego i sekretarza komitetu, oraz jednego z techników wydziału dróg, co ma nastąpić w lecie roku bieżącego. W roku zeszłym naczelnik gubernji archangielskiej wyznaczył komisję dla zbadania północno-zachodniego wybrzeża murmańskiego, celem przekonania się o możności i korzyści zaludnienia tego wybrzeża granicząc ego z Norwegją. Komisja ta sporządziła mapę zbadanej części murmańskiego wybrzeża, od miasta Koły do ciaśniny motowskiej, wskazawszy miejsca dogodne dla kolonizacji, i skreśliwszy szczegółowo okoliczności bytu tamecznych kolonistów i klimatu tego wybrzeża; nadto zbadała związek pomiędzy rzekami, wpadającemi do jezior, znajdujących się w Laplandji. (*Siew. Pocz.*)

Odpowiedzi Redakcji.

Panu N. N. z Sandomierskiego. Paszporty na wystawę paryzką, tak samo jak w ogóle za granicę, o ile nam wiadomo, będą wydawane z zachowaniem wszelkich ustanowionych przez prawo formalności.

Anglja.

* (Gabinet) *La Fr.* pisze pod datą 5-go b. m.: „List z Londynu, pisany do nas przez osobistość polityczną, będącą w możności posiadania dokładnych informacij, każe przewidywać, że gabinet angielski, w tym składzie, w jakim został obecnie zrekonstytuowany, utrzyma się prawdopodobnie nadal. Zdaje się że bil, który ma być złożony przez lorda Derby i przeciw któremu oponowało trzech ministrów, którzy wzięli dymisję, będzie dość liberalnym ażeby zadowolnić stronnictwo wigów umiarkowanych."

* (Kwestja reformy.) Depesza prywatna z Londynu donosi, że wielka manifestacja reformistowska, uorganizowana przez p. Bright'a, doznała zupełnego niepowodzenia. Z liczby 10,000 osób, które miały wziąść w niej udział, zgłosiło się zaledwie trzysta. (*La Fr.*)

Austrja.

* (Narady finansowe). *Die Presse* pisze pod datą 5-go b. m.: P. Lonyay, węgierski minister skarbu, przybył dziś do Wiednia i brał udział w naradach, które miały miejsce dziś w południe w pałacu ministerstwa skarbu. Roztrząsano projekt oddania w dzierżawę monopolu tabacznego, na zasadach poprzednio ułożonych. P. Melchior Lonyay miał oświadczyć się stanowczo przeciw temu projektowi, nawet miał wahać się co do przedstawienia go ministerstwu węgierskiemu.

* (Kwestja chorwacka). *Wiedeń, 6 marca*. W Chorwacji wzmaga się opór przeciw przywiedzeniu do skutku nowych rozporządzeń w przedmiocie uzupełnienia armji i przeciw Węgrom. Niektóre pisma otrzymują z tamtąd groźne wiadomości. Z Zagrzebia donoszą pod datą wczorajszą: „Wszystkie municypja krajowe otrzymały po raz czwarty od kancelarji nadwornej jak najsurowszy rozkaz zastósowania się do rozporządzenia o uzupełnieniu armji. Z tego powodu nadżupani podadzą się prawdopodobnie do dymisji. Rada miejska w Zagrzebiu rozwiąże się także." — Z Kreutz piszą pod datą 4-go b. m.: „Dzisiejsza kongregacja jeneralna komitatowa postanowiła: odrzucić ostatni rozkaz w przedmiocie przeprowadzenia rozporządzenia o uzupełnieniu armji i udać się do jego cesarskiej mości z ponowną w tym względzie prośbą. Urzędnicy komitatowi nie mają brać udziału w wykonywaniu powyższego rozporządzenia. Osobom kierującym kancelarją nadworną dalmacko-chorwacko-sławońską ma być udzielone wotum nieufności i wystósowana zostanie do króla prośba o usunięcie ich. Uchwalono także podać do króla petycję o zwołanie na nowo sejmu i założono protest przeciw wszelkiemu oktrojowanemu regulaminowi wyborczemu. Wystąpiono także z zastrzeżeniem przeciw mięszaniu się p Beusta do spraw chorwackich. Nadżupan Wucotinowic oświadczył, że raczej ustąpi ze swego stanowiska, niżby miał działać przeciw uchwałom konstytucyjnym komitatu. Spodziewają się rozwiązania kongregacij komitatowych." (*Die Presse*).

Azja.

* (Wojna o następstwo tronu), trwająca oddawna w Kabulu, została na teraz tymczasowo zakończona. Azim-chanowi, protegowanemu przez Anglję, powiodło się wyprzeć z Kandaharu, miasta stołecznego, swego współzawodnika Szir-Ali-chana, który ratował się ucieczką do Afganistanu, zkąd atoli usiłować on będzie bezwątpienia dojść znowu do panowania w Kabulu. (*Nordd. A. Z.*)

* (Misja wojskowa.) Listy z Saigun z dnia 15 stycznia donoszą, że członkowie misji wojskowej wysłanej przez rząd francuzki do Japonji, przybyli tam przed kilku dniami z Marsylji i że w towarzystwie wielkiego dygnitarza japońskiego przydanego im z rozkazu tajkuna, udali się do Yokohama. Święto Smoka obchodzone było w całej osadzie z wielką uroczystością przez ludność chińską, która jest hojną i zamożną w Kochinchinie. Zwycięztwa odniesione przez wojska francuzkie w Hudonie zapewniły spokojność w całej Kambodżii. Sławny dowódca Pukom-Bo został zupełnie pobity. Niektórzy większi przemysłowcy z Cholen położonego blizko Saigun, mają zamiar wyjechać do Paryża dla obejrzenia wystawy. (*La Patr.*)

Francja.

* (P. de Lamartine.) *Paryż, 5 marca*. Rada stanu przyjęła projekt do prawa, przyznającego panu de Lamartine sumę 400,000 franków tytułem nagrody narodowej. Raport w tej kwestji złożony został w radzie stanu przez p. l'Hospital. Projekt ten przesłany zostanie wkrótce ciału prawodawczemu. (*La Fr.*)

Niemcy.

* (Śledztwo militarne.) *Frankf. Jour.* podaje następującą wiadomość z Darmsztadu, 5-go b. m.: Z rozporządzenia hesko-darmsztadzkiego ministra wojny, ba być wyprowadzone obecnie śledztwo co do nieft rtunnego prowadzenia wojny w roku zeszłym. Mianowaną została w tym celu komisja, pod prezydencją księcia Ludwika, dowodzącego dywizją armji; na członków zaś tej komisji wyznaczono czterech dowódców pułków (z wyłączeniem pułkownik Beckera) i dwóch oficerów ze sztabu.

Prusy.

* (Zabronienie czasopisma.) W Poznaniu wychodzi pod redakcją professora szkoły realnej Dra Rzepeckiego czasopismo pedagogiczne pod tytułem: *Oświata*, które pomiędzy nauczycielami szkół elementarnych bardzo jest rozpowszechnione, mimo krótkiego swego istnienia. Rząd pruski w dniu 12 b. m. zabronił nauczycielom elementarnym prenumerowanie i rozpowszechnianie wspomnionego czasopisma, oświadczywszy w okólniku do nauczycieli katolickich, że pismo to w ostatnich czasach rozwijało zasady i nauki, będące zupełnie przeciwne interesom państwa pruskiego, oraz że odstręczało stan nauczycielski od ważnego swego zadania i powołania — kształcenia dobrych pruskich obywateli, szerząc przeciwne zasady, na korzyść pewnego stronnictwa politycznego z polsko-seperatystycznemi dążnościami (*Ost. Z.*)

Turcja.

* (Kwestja wschodnia). W południowo-zachodnich i zachodnich prowincjach Turcji panuje nieustanne wzburzenie umysłów i wydarzają się od czasu do czasu starcia krwawe, przypominające o tem, że wybuchnąć może lada chwila wielki pożar. W ostatnich czasach, głównie czarnogórcy mieli starcia nieprzyjacielskie z turkami, wiadomo bowiem, że pomiędzy obu stronami zaszły małe utarczki pod Grbem Luzanem i Dobrajaci. Co do wybuchu fanatyzmu muzułmańskiego, którego obawiano się w Brussie (w Małej Azji), donoszą obecnie, że władze tureckie w pomienionem mieście zawiadomione zostały przez naczelników chrześcjan z prowincji, o potajemnych planach muzułmanów, i że na skutek groźby ze strony chrześcjan, iż użyją odwetu, też władze widziały się zniewolonemi do skonfiskowania broni nagromadzonej przez spiskowców tureckich i do aresztowania ich przewódców. *(Nodd. A. Z.)*

Włochy.

* (Kwestja rzymska.) Czytamy w *La France*: „List z Rzymu, zamieszczony w dzienniku *Italie*, donosi, że komitet narodowy dopiął swego celu: publiczność nie uczęszczała do teatru i ludność nie brała żadnego udziału w zabawach na Corso podczas karnawału; usiłowano nawet podpalić amfiteatr wzniesiony na placu del Popolo."

* (Eskadra włoska,) dowodzona przez kontradmirała Ribotti, udaje się na wody Lewantu. Składa się ona z dwunastu statków, pomiędzy któremi znajdują się dwa okręta pancerne i cztery fregaty pancerne. *(La Fr.)*

* (Zniesienie porto-franco.) Z dniem 1-m stycznia 1868 r. Wenecja przestanie być portem wolnym, tak samo jak Messyna i Livorno. *(Tamże.)*

Korespondencja Dziennika Warszawskiego.

Lwów, 4 Marca.

Demonstracja.

Demonstracja dla hr. Borkowskiego, znanego rusinożercy i oponenta wysłania delegatów do rady państwa była następująca: O godzinie dziewiątej zebrała się publiczność na wałach hetmańskich z pochodniami i zapaliliwszy takowe, ruszyła w kilkaset osób przed mieszkanie hr. Borkowskiego. Podczas pochodu dały się słyszeć okrzyki: „Niech żyją Czechy!" „Niech żyje poseł Borkowski!", a tu i owdzie głosy pojedyncze dość słabo: „Precz z Gołuchowskim!"—przed samem zaś mieszkaniem zawołał wódz pochodu: „Niechaj to będzie protestacją przeciw zdradzie wykonanej na narodzie!" (Wysłanie delegatów i cofnięcie adresu); poczem krzyknęła publiczność: „Niech żyje Borkowski"!" a gdy z okna ktoś odpowiedział, iż go w domu nie ma, (był w Krzywczycach), zakomenderował wódz: „do domu"— i w oka mgnieniu pogaszono pochodnie, a publiczność się rozeszła. Policja nie przewidująca coś podobnego, a nawet dość późno zawiadomiona o tem, nadeszła w chwili, kiedy się rozchodzono; dziś zaś otrzymała policja rozkaz, ażeby z powodu zajść ostatnich, baczność swą podwoiła i z całą energją, a w razie potrzeby i przy pomocy wojskowej asystencji—przeciw podobnym demonstracjom występowała. *Y.*

Lwów, 5 marca.

Niesmak.—Opinia publiczna o sejmie.—Pochód z pochodniami.—Kocia muzyka.—Obiad u księdza metropolity.

Dość prędko, lecz zawsze post festum pomiarkowali posłowie głosujący za bezwarunkowem wysłaniem delegacji, że pod naciskiem zatrważających pogłosek przesadzili w lojalności. Faktem jest że dopiero po uchwale sejmu lwowskiego rozwiązał p. Beust sejmy morawski i lublański. Opinja publiczna oburzona zarzuca sejmowi brak taktu, brak uczucia godności.... Z tem wszystkiem hr. Gołuchowski dokazał swego; sprowadził zgodny z życzeniem p. Beusta rezultat po mistrzowsku.

Mowa hr. Borkowskiego podobała się powszecnie. Podnoszę konsekwencję. Młodzież uniwersytecka i akademji technicznej wyprawiła mu tak zwany fakelzug. (Patrz poprzedzającą korespondencję. *P. R.)*

Ziemiałkowskiemu przeciwnie zamierzono wyprawić kocią muzykę. Dyrekcja policji miała nie mało trudów do pokonania, aby zapobiedz tej niemiłej dla solenizenta serenadzie. Artyści bowiem pościągani z warsztatów, nie łatwo dali się odwieść od zamierzonej produkcji.

Ksiądz metropolita dał na pożegnanie posłów ruskich obiad. Przy tej sposobności zganił posłom-włościanom ich odłączania się od inteligencji ruskiej podczas teraźniejszej kadencji sejmu. Słowa księdza metropolity padły na rolę wypadkiem głosowania dobrze usposobioną, gdyż włościanie związawszy się ze szlachtą, w nadziei, że kilku ich kandydatów wybierze na członków delegacji, zostali osadzeni na lodzie. Delegat bierze 10 fl. djet dziennie. *♂.*

Paryż, 2 marca. (*)

Burzenie domów.—Rozprawy.—Różne wiadomości.

Na Chaussée d'Antin rozbierają takie piękne domy, że żal patrzyć na ich burzenie; robi się to z celem—zajęcia robotników i odciągnięcia ich od rewolucji. Wkrótce cały Paryż będzie przebudowany, a natenczas co pozostanie do roboty? Popularność oparta na poszanowaniu, byłaby trwalszą; lecz trudniej ją zjednać sobie i dlatego umysły zaczynają się niepokoić.

Rozprawy rozpoczęły się; Rouher, *qui n'est pas aussi roué que son nom*, powiedział, iż adresu niepotrzeba, dla tego, że go niema w Stanach Zjednoczonych; dowodzenie słabe. Prezydent amerykański niema 25 milionów fr. listy cywilnej, czyż z tego ma wynikać, że i cesarzowi Napoleonowi ich nie potrzeba?

Sport będzie wychodził dwa razy tygodniowo zamiast raz. Redaktorem jego, jak wiadomo, jest p. Chapus.

Luty był ciepły, a marzec rozpoczął się mrozami. Niestałość klimatu wpływa i na niestałość charakteru francuzów. *K.*

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Warszawa, dnia 24 Lutego (8 Marca).

Kalendarz

W sobotę, 9 marca, — śśw. Franciszki rzym., Cyryla i Metodjusza. — Słońce wsch. o godz. 6 min. 33; zach. o godz. 5 min. 52.

W niedzielę, 10 marca, — śśw. 40 męczenników. — Słońce wsch. o godz. 6 min. 29; zach. o godz. 5 min. 53.

W poniedziałek, 11 marca, — śśw. Euligjusza kr. i Konstantego wyzn. — Słońce wsch. o godz. 6 min. 27; zach. o godz. 5 min. 55.

Stan pogody.

Dziś z rana zimna — 4°,2 R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o god. 4 po po.
Barometr w milimetrach	750 9	751.5
Termometr Reaum	— 4 3	— 2 0
Stan nieba	pochmurny	pochmurny

Największe zimno — 4 ,4 R. Najmniejsze zimno — 1°,3 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 5 cali 8.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, opera **Faust**, przez artystów włoskich, Abonament lit. C. N. 14.—*Jutro*, opera **Żydówka**. — *Wczoraj*, dawano operę **Żydówka**, było osób 1,100.

TEATR ROZMAITOŚCI.—*Dziś*, **Pan Jowialski**. — *Jutro*, **Lektorka**; **Łobzowianie**.

ODEON.—*Dziś i codziennie*, wystąpienie śpiewaków francuzkich (z Doliny Szwajcarskiej).— Początek o godzinie 7-ej.

MUZEUM ANATOMICZNE i ETNOGRAFICZNE, *A. Kallenberga*, w b. hotelu wileńskim na Tłomackiem, jeszcze tylko na czas krótki do obejrzenia; *codziennie* będą miały miejsce od poniedziałku, cztery wykłady anatomiczne ciała ludzkiego: —*pierwszy* wykład o godz. 11 z rana; *drugi*, o godz. 1-ej; *trzeci*, o godz. 3-ej; *czwarty*, o godz. 5-ej po południu. —Cena wejścia kop. 15. — *Wczoraj*, było osób 18.—

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie* od godziny 10 z rana do wieczora. —Cena wejścia kop. 15; w niedziele zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW i STAROŻYTNOŚCI p. S. latyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich).— *Codziennie* od godziny 10 rano do 4 po południu. —Cena wejścia kop. 10.

NA PLACU NALEWEK. *Codziennie*, PANORAMA *Karola Fejta*, — zawierająca różne widoki i epizody z wojny między Austrją i Prusami.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-lejtnant *Burmeister*, z twierdzy Iwangorodu; jenerał-majorowie: *Sawicz*, z Łowicza; *Karpow*, z Radomia; — wyjechali: jene-rał-major *Sumarocki*, do Minska; dymisjonowany jenerał-major *Borowski*, do Brześcia.

* Wczoraj i onegdaj przyjechało kol. żelazną warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 817, wyjechało osób 654; — koleją żel. petersb.-warsz. przyjechało osób 342, wyjechało osób 444; —koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 294, wyjechało 189; — w ogóle przyjechało osób 2003, w tej liczbie z zagranicy 171; wyjechało 1676, w tej liczbie za granicę 119.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 8 Marca 1867 r., a mianowicie pod adresem: Krafemk w Kownie, Goldberg w Purecłowie, Saparstein w Parcedzie, E. Poteani w Moskwie Feliks Wielgórski w Stopkach, Gałużin w Czersku, Grabowska w Turnie, Pałauzow w Petersburgu, Radoszkowski w Petersburgu, Preszoina w Petersburgu, Drokojewska w Tulczynie, Czarnowski bez oznaczenia miejsca.

Dnia 22 i 23 (6 i 7) b. m. chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 113, wyzdrowiało 88, umarło 9, pozostało 1864 (mężczyzn 847, kobiet 1017); z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 184, kobiet 167.

* W d. 7 b. m. i roku, urodziło się *Chrześcjan*: płci męzkiej 2, żeńskiej 2, *Starozakonnych*: płci męzkiej 5, żeńskiej 4, razem 13; zawarło śluby małżeńskie par: *Chrześcjan*: —, *Starozakonnych*: 1; umarło *Chrześcjan*: płci męzkiej 4, żeńskiej 3, *Starozakonnych*: męzkiej 4, żeńskiej 6, razem 17.

(*) List ten wzięty jest z *Warsz. Dniew.*

Ceny targowe

dnia 23 lutego (7 marca) 1867 r.

RODZAJ PRODUKTÓW	Korzec od		— do	
	ruble srebrne i kopiejki			
Pszenica Waga, — —240 f.	7	—	7	50
Żyto „ — —230 f.	4	65	5	—
Jęczmień	4	5	4	65
Owies	2	92½	3	15
Groch polny	—	—	—	—
Kartofle	2	25	2	40

Pud siana od k. — —40 Pud słomy od k. — —22½.

Dowozy: Pszenicy 75. Żyta 200; Jęczmienia 200; Owsa 300 korcy.

Wiadro okowity od rs. 3 k. 73 do rs. 3 k. 80

Garniec „ od rsr. 1 kop. 23 do rsr. 1 kop. 26½.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 24 Lutego (8 Marca) 1867 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	6	20
Dukaty Holenderskie nowe ważne	—	—	3	50
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal	—	—	—	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu).				
Obligi Skarbu za rs. 100	76	—	75	50
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	102	50
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę	—	—	51	25
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kuponem	—	—	34	50
„ „ „ bez kuponu	—	—	27	50
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100	80	50	80	17
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)	72	67	72	25
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	57	75	57	33
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs.	—	—	51	50
5 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	75	50	74	67
6 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100	80	—	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100	100	—	99	67
„ Sierpniowe za rs. 100	—	—	100	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1865 rs. 100	109	50	109	—
„ „ „ 1866 „ 100	106	—	105	50
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	118	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank 2000 za rs. 100	—	—	87	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę	—	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. Warsz.-Wied. po frank. 500 za sztukę	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100	56	50	55	83
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100	86	50	86	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	—	—	—	—

WEXLE.

		Termin	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	109	47½	110	25
„	„ „	k. t.	—	—	—	—
Wrocław	„	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk	„ „	2 m	110	25	100	10
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	7	53	—	—
Paryż	300 Frank.	2 m.	90	30	—	—
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	87	75	87	45
Petersburg	100 Rsr.	1 m.	—	—	—	—
„	„ „	k. t.	—	—	—	—
Moskwa	„ „	1 m.	—	—	—	—
„	„ „	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych..... rs. — k. 84⁄9

* „ „ od Listów Likwidacyjnych. rs. 1 k 8⁸⁄₉

KURSA TELEGRAFICZNE

AJENTURY RUDOLFA OKRĘT

z Berlina, d. 23 Lutego (7 Marca) 1867 roku.

Z BERLINA	żądaja	płacą
5-ta Pożyczka Rosyjska		
Obligacje Skarbowe 4%		62⅝
Listy Zastawne 4%		64¼
Bilety Banku Rosyjskiego		59
Weksle na Warszawę		81⅝
„ Petersburg 3 tygodn.		81⅛
„ „ 3 miesięczny		89½
„ Londyn 3 „		88¼
„ Paryż 2 „		6 23¼
„ Hamburg 2 „		80³¹⁄₁₂
„ Wiedeń 2 „		151⅛
Koleje Rosyjskie		78⅝
Kolej Terespolska		78½
dto Warszawsko-Wiedeńska		—
dto Warszawsko-Bydgoska		63½
Nowa pożyczka premjowa 1-em		—
„ „ „ 2-em		91½
Żyto na targu		88⅝
dto „ dostawę		56
		53⅜
Z WIEDNIA		
Weksle na Londyn		128 10
„ Hamburg		95 40
„ Paryż		51
Pożyczka Narodowa		71 70
5% Metaliki		61 30
Akcje Banku Kredytowego		188 70

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

Buletyn Cholerycznych w Królestwie Polskiem.

Nazwa miejscowości.	Do 14 (26) Lutego pozostało chorych	do d. 21 Lutego (5 Marca) 1867 zachorowało	wyzdrowiało	umarło	pozostało
Gubernja Lubelska. *Powiat Lubelski.* w Lublinie.	5	3	1	3	4
Razem	5	3	1	3	4

W ogóle w całem Królestwie, od początku cholery, to jest od 9 (21) Lipca zachorowało 43,007; wyzdrowiało 25,204; umarło 17,799.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 1312). *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionej śmierci: 1. Tekli z Karwowskich Wolskiej, współwłaścicielki sumy rsr. 20,961, na dobrach Swiernia w Okręgu Kowalskim położonych, w Dziale IV pod Nr. 24 wykazu zabezpieczonej. 2. Lecha Morzyckiego dnia 24 Października 1866 r., współwłaściciela ³/₄ części sum: rsr. 1,125 kop 75 pod Nr. 23, rsr. 1,178 kop. 33½ pod Nr. 24, rsr. 1,800 pod Nr. 25, rsr. 3,000 pod Nr. 26 i rsr. 2.100 pod Nr. 27, w Dziale IV wykazu hypotecznego dóbr Ruszkowo w Okręgu Włocławskim położonych, zabezpieczonych. 3. Piotra Sławińskiego, wierzyciela sumy rsr. 15,000, na dobrach Zduny w Okręgu Zgierskim położonych, w Dziale IV pod Nr. 20 wykazu zabezpieczonej, do której przywiązany jest rygor w Dziale III pod Nr. 14. Otworzyły się spadki, do regulacji których, wyznaczam termin na dzień 1 (13) Września 1867 r. w Kancelarji Hypotecznej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Hipolit Truszkowski.

(N. D. 1311) *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionej śmierci:

1. Hipolita Rogowskiego, wierzyciela sum rs. 7,500, na nieruchomości w Warszawie Nr. 1701, w Dziale IV pod Nr. 1 wykazu, i rsr. 8,885, na dobrach Borzymówka z Okręgu Łowickiego, w tymże dziale pod Nr 21, tudzież wierzyciela indemnizacji z tychże dóbr Borzymówka, w Dziale IV pod Nr. 22, wykazu zabezpieczonych.

2. Antoniego Podbielskiego, wierzyciela sumy rsr. 4,050, przez zastrzeżenie z wniosku Nr. 93, na dobrach Radzyń z Okręgu Orłowskiego, do zabezpieczenia podanej.

3. Filipiny z Pentkowskich Konstantęgo Hewel żony, wierzycielki sumy rsr. 3000, na dobrach Borowo lit. *A*, w Dziale IV pod Nr. 4, a na dobrach Bronno, dawniej w Okręgu Zgierskim, obecnie w Okręgu Łęczyckim położonych, w Dziale IV pod Nr 9 wykazu, zabezpieczonej, tudzież współwrzycicielki sumy rsr. 6,000, i prawa zastawy dóbr Borowo lit. *A* i *B* i Polichowo, wnioskami Nr. 6 i 21, do zabezbieczenia podanych, na dobrach rzeczonych Borowo i Bronno.

Otworzyły się spadki, do regulacji których, wyznaczam termin na dzień 1 (13) Czerwca 1867 r. w Kancelarji Hypotecznej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Hipolit Truszkowski.

(N. D. 1309) *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Z powodu zejścia z tego świata:

1. W dniu 7 Kwietnia 1864 r. Wincentego Godyńskiego, wierzyciela rs. 885 z procentem i kosztami, sposobem ostrzeżenia z wniosku Nr. 15 na części nieruchomości Warszawskiej Nr. 38, do zabezpieczenia podanych.

2. W dniu 26 Marca 1866 roku Pauliny Schaefferów Thieme, Franciszka Thieme żony, wierzycielki rs. 450, mieszczących się w ogólnym kapitale rs. 4,624 kop. 95 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 403, w dziale IV pod Nr. 7 wykazu hypotecznego ubezpieczonym.

3. W dniu 14 Stycznia 1867 r. Feliksa Szymanowskiego, właściciela dóbr ziemskich Cygów z wsiami Turze, Poświętna, Suchołęg z młynem Laskowizna i osadą Gorale wraz z przyległościami w Okręgu Stanisławowskim położonych.

4. W dniu 29 Grudnia 1866 r. Karola Emiljana Kobylańskiego, współwłaściciela dóbr ziemskich Siodło z przyległościami w Okręgu Siennickim leżących.

5. W d. 5 Lutego 1867 r. Adama Dzierzbickiego, wierzyciela sumy złp. 30,000 czyli rs. 4,500, ubezpieczonej w dziale IV pod Nr. 1 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 1738.

6. W dniu 29 Września 1865 r. Felicji vel Felicjanny Anieli dwóch imion Zielińskiej, wierzycielki sumy rs. 90 kop. 75, z pierwotnej rs. 779 pochodzącej, w dziale IV pod Nr. 2 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 2369*a*. zabezpieczonej.

7. W dniu 23 Kwietnia 1853 r. Szmelki Laudau, właściciela ostrzeżenia dla sum rs. 45, rs. 90 i kosztów rs. 15, w dziale IV obok Nr. 3 i 4 subintabulando na dobrach Szamoty lit. H. z Okręgu Błońskiego zapisanego.

Toczą się postępowania spadkowe, do ukończenia których, wyznaczyłem półroczny termin na dzień 2 (14) Września 1867 r., w którym spadkobiercy, legatarjusze i wierzyciele zgłosić się i prawa swoje w księgach wieczystych rzeczonych nieruchomości i dóbr ziemskich meldować winni.

Warszawa d. 23 Lutego (7 Marca) 1867 r.

Józef Zbikowski.

(N. D. 1310). *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Po zaszłej śmierci w dniu 2 Lutego 1867 r. Ludwiki z Rzechowskich Czarnowskiej, wierzycielki sumy rsr. 1,350, na dobrach Chajęty-Stare z przyległościami, w Powiecie dawniej Stanisławowskim na teraz Radzymińskim Gubernji Warszawskiej leżących, w Dziale IV wykazu hypotecznego pod Nr. 17 ubezpieczonej, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, termin na d. 7 (19) Września 1867 r. w Kancelarji Hypotecznej oznaczony został.

Warszawa d. 23 Lutego (7 Marca) 1867 r.

Teofil Brzozowski.

(N. D. 1329). *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Do ukończenia postępowania spadkowego po Karolinie z Kwaśniewskich Gozdziejewskiej, współwłaścicielce nieruchomości Nr. 1658 w Warszawie położonej, wyznacza się termin w d. 1 (13) Czerwca 1867 r. w Kancelarji hypotecznej w Warszawie.

Jan Jasiński.

(N. D. 1305). *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu.*

Po śmierci;

1. Markusa Gersztman, co do *a*. rs. 150 pod Nr. 22 i *b*. rs. 378 z procentem i kosztami rubli sr. 12, sposobem ostrzeżenia pod Nr. 31 w dziale IV wykazu dóbr Bronów z Okręgu Wartskiego.

2. Abraama Gostyńskiego, właściciela dóbr Zakrzewek z Okręgu Konińskiego i co do rs. 430 z procentem i kosztami. przez zastrzeżenie, na kapitałach pod Nr. 23. 35 i 38 w dziale IV wykazu dóbr Mostki z Okręgu Konińskiego subintabulowanych.

3. Nepomucena Stokowskiego, współwłaściciela kapitałów 1. złp. 42,000, 2. *a*. złp. 19,082, *b*. złp. 52 gr. 8 i *c*. złp. 96 pod Nr. 9 i 15, na dobrach Grabno, a pod Nr. 10 i 17 na dobrach Siedlce z Okręgu Szadkowskiego.

4. Ksawerego Franciszka Strzeszewskiego, współwłaściciela sumy złp. 30,000 z pod Nr. 19 i właściciela złp. 60,000 z pod Nr. 22 wykazu dóbr Lgota Wielka z Okręgu Radomskiego.

5. Antoniny Kurcewskiej, wierzycielki sumy złp 60,000 w dziale IV pod Nr. 11 wykazu na dobrach Paprotnia z Okrągu Konińskiego zabezpieczonej.

6. Tomasza Berenta, co do rs. 450, przez zastrzeżenie na kapitale złp. 150,000 pod Nr. 19 w dziale IV na dobrach Bronów z Okręgu Wartskiego, subintabulowanych; otworzyły się spadki, do regulacji których, termin na dzień 4 (16) Września r. b. przed sobą w Kaliszu, wyznaczam.

Kalisz d. 17 Lutego (1 Marca) 1867 r.

Zenon Łopuski.

(N. D. 1306). *Pisarz Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie.*

Ogłasza, że z powodu śmierci Macieja Różyckiego, właściciela posesji Nr. 88 w mieście Piasecznie Okręgu i Gubernji Warszawskich położonej, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, oznaczam termin na dzień 7 (19) Września 1867 r., na który interesanci pod skutkami prawa zgłosić się do mnie są obowiązani.

Warszawa d. 16 (28) Lutego 1867 r.

Emeryk Kozerski.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(*N. D.* 1131). *Rząd Gubernialny Warszawski.*

Podaje do wiadomości, iż z powodu niedojścia do skutku licytacji, odbyć się mianej w d. 17 (29) Października r. z. na entrepryzę czyszczenia śmietnika i kloak w Magazynie Solnym Warszawa w przeciągu lat trzech, poczynając od d. 20 Grudnia (1 Stycznia) 1866/7, naznacza się drugi termin do odbycia tej licytacji in minus przez opieczętowane deklaracje w Kancelarji rzeczonego Magazynu na dzień 15 (27) Marca r. b. na godzinę 12 w południe, od sumy podwyższonej rs. 120 jednorocznego wynagrodzenia.

Każdy ubiegający się o takową entreprysę, winien złożyć na ręce Pisarza Magazynu Solnego Warszawa w terminie oznaczonym deklaracją opieczętowaną na papierze stemplowym ceny kop. 15 napisaną, do której dołączyć należy kwit jednej z Kas Skarbowych na złożone vadium w kwocie rs. 12 oraz świadectwo kwalifikacyjne, deklaracje bez tych dowodów jako też skrobane lub też z nieczytelnemi podpisami przyjętemi nie będą.

Bliższe warunki licytacyjne przejrzane być mogą w Kancelarji pomienionego Magazynu.

Warszawa d. 14 (26) Lutego 1866 r.

Vice-Gubernator, Daniłow.

Radca Gubernjalny, Kierglewicz.

(N. D. 1088). *Ломжинское Губернское Правленіе.*

Отъ Ломжинскаго Губернскаго Правленія объявляется, что такъ какъ назначенные б. Августовскимъ Губернскимъ Правленіемъ на 17 (29) Января с. г. торги на отдачу въ аренду пропинаціоннаго дохода въ 11 деревняхъ, Экономіи Визна, Щучинскаго уѣзда, не состоялись; то въ Присутствіи Ломжинскаго Губернскаго Правленія 7 (19) Марта 1867 года, въ 12 часовъ утра, будутъ производиться новые торги. Предметомъ торга есть право продажи питей, съ 1 (13) Апрѣля 1867 года, по 19 Іюня (1 Іюля) 1869 года, въ слѣдующихъ деревняхъ: 1. Бялогронды, 2. Цѣмношія, 3. Капице, 4. Пржеходы, 5. Руда, 6. Сойчинъ боровы, 7. Сойчинъ грондовы, 8. Вулька бржозова, 9 Вулька пясечна, 10. Сосня и 11. Плохово. Торги начнутся отъ суммы 1,500 руб. сер. годичной арендной платы и останутся за предложившимъ самую выгоднѣйшую цѣну. Взявшій въ аренду пропинаціонный доходъ, будетъ обязанъ вполнѣ подчинится дѣйствію Высочайше утвержденнаго 7 (19) Іюля 1866 года акцизнаго устава,

Условія для торговъ остаются тѣ-же самыя, которыя были объявлены въ N. 284 и 286 Варшавскаго Дневника за 1866 г., контрактныя-же кондиціи желающіе торговаться могутъ видѣть ежедневно, исключая праздничныхъ и табельныхъ дней, въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ, въ Губернскомъ Правленіи.

Г. Ломжа 11 Февраля 1867 года.

Вице-Губернаторъ,

Ассесоръ Завѣдующій

Отдѣленіемъ Мацкевичъ.

Статскій Дѣлопроизводитель,

В. Грабовскій.

(N. D. 1281) *Wydział Górnictwa przy Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu.*

Ogłasza, iż wystawia na sprzedaż przez licytacje cynku w taflach z hut pod Bendinem, w Okręgu Górniczym Zachodnim, Powiecie Bendińskim, Gubernji Petrokowskiej położonych, pudów 80,000 od ceny in plus rs. 2 kop. 40 za jeden pud.

Licytacje te odbędą się partjami w Wydziale Górnictwa w Warszawie za pośrednictwem deklaracij opieczętowanych, podawać się mogących w języku ruskim, francuzkim, angielskim, niemieckim lub polskim, a mianowicie:

1. Dnia 20 Marca (1 Kwietnia) 1867 r. o godzinie 9½, 11 z rana, 12 w południe, 1, 2 i 2½ po południu na partje po 5,000 pudów, o godzinie 10 z rana i 1½ po południu na partje po 3,000 pudów, o godzinie 11½ z rana na partję 2,000 pudów, o godzinie 10½ z rana, 12½ po południu na partje po 1,000 pudów.

2. Dnia 21 Marca (2 Kwietnia) 1867 r. o godzinie 9½, 10½, 11½ z rana, 1, 1½ i 2½ po południu na partje po 5,000 pudów, o godzinie 11 z rana, 12 w południe na partje po 3,000 pudów, o godzinie 12½ po południu na partję 2,000 pudów, o godzinie 10 z rana i 2 po południu na partje po 1,000 pudów. Do partji po pudów 5,000, oznaczono na vadium rs. 1,200 i na koszta licytacyjne rs. 5, do partji po 3,000 pudów na vadium rs. 720 i na koszta licytacyjne rs. 3, do partji po 2,000 pud. na vadium rs. 480 i na koszta licytacyjne rs. 2, a do partji po 1,000 pudów na vadium rs. 240 i na koszta licytacyjne rs. 1.

Vadia te z kosztami licytacyjnemi składane być mogą do którejkolwiek z kas Skarbowych lub do kasy Specjalnej Poborowej przy Wydziale Górnictwa.

Wzór do deklaracji na stemplu ceny k. 75 podać się mającej, jest następujący:

„W skutek ogłoszenia Wydziału Górnictwa z d. 21 Lutego (5 Marca) b. r. Nr. 780 podaję niniejszą deklarację, iż zobowiązuję się zakupić cynku w taflach pudów (wypisać liczbą i literami) z hut pod Bendinem, po cenie rs. kop. (wypisać liczbą i literami) za jeden pud, poddając się wszystkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym.

Zaświadczenie kasy N. na złożone vadium rs. i na koszta licytacyjne rs. dołączam, które w razie nieutrzymania się na licytacji sam odbiorę.

Stałe moje zamieszkanie w N. najbliżej stacji Pocztowej N. położone, a jeżeli w Warszawie wymienić Numer domu.

Pisałem w N. dnia .. miesiąca... 1867 roku. (Podpisać czytelnie imie i nazwisko“. Każda deklaracja winna być zapieczętowana lakiem i mieć adres: „Do Wydziału Górnictwa w Warszawie deklaracja na kupno cynku pudów o godzinie dnia“.

Inne warunki mogą być przejrzane w godzinach służbowych w biurze Wydziału Górnictwa w Warszawie, i u Naczelnika Zakładów Gorniczych Okręgu Zachodniego w Dąbrowie.

Warszawa, d. 21 Lutego (5 Marca) 1867 r.

p. o. Dyrektora Wydziału, Szmidecki.

Naczelnik Sekcji, Kozarski.

1 Naczelnik Kancelarji, Reklewski.

(N. D. 913) *Naczelnik Powiatu Pinczowskiego.*

Ponieważ ogłoszona w dwóch terminach licytacja na podjęcie się entrepryzy wystawienia nowej murowanej łaźni i koszerni w mieście Dzieloszycach, dla braku konkurentów spełzła bez skutku, przetō podaje do wiadomości że w biurze moim w trzecim terminie dnia 8 (20) Marca r. b. odbędzie się in minus przez opieczętowane deklaracje licytacja od sumy anszlagowej rs. 4,999 kop. 82¾ na podjęcie się powyż rzeczonej entrepryzy. Do deklaracji dołączony być winien kwit na złożone w jednej z Kas Skarbowych albo miejskich vadium 1/10 części sumy rs. 500 które odstępującemu od licytacji powrócone zostanie, utrzymujący się zaś przy licytacji będzie w obowiązku skompletować kaucją do 1/5 części sumy z licytacji wynikłej. Deklaracje napisane być winny podług przepisanego wzoru.

Warunki licytacyjne jako też wykaz kosztów codziennie w godzinach biurowych wyjąwszy świąt przejrzane być mogą.

Pinczów d. 1 (13) Lutego 1867 r.

(N. D. 1302) *Naczelnik Powiatu Kozienickiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 21 Marca (2 Kwietnia) b. r. w biurze Naczelnika Powiatu Kozienickiego o godzinie 12 w południe odbywać się będzie w czwartym terminie licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje od sumy rs. 1890 kop. 55 zatwierdzonym anszlagiem objętej na wybudowanie w mieście Kozienicach na placu miejskim Nr. 63 jatek murowanych o sześciu przedziałach z jedną izbą w środku na miary i wagi z pokryciem dachu blachą żelazną i kolumnami drewnianemi. Każdy przeto mający chęć licytowania, obowiązany jest do deklaracji swej na stemplu ceny kop. 30, czytelnie i bez poprawek napisanej, dołączyć kwit kasy skarbowej lub miejskiej na złożone vadium 1/10 części sumy anszlagowej wyrównywające to jest rub. sreb. 189, vadium to w gotowiźnie lub w papierach publicznych na kaucją przyjmowanych złożyć się winne, utrzymujący się przy licytacji dokompletuje na kaucją do wysokości 1/5 części sumy z licytacji wynikłej nieutrzymującemu się zaś przy licytacji złożone vadium zaraz wydanem zostanie.

Warunki licytacji tej dotyczące w których czas roboty przez Komisją Rządową do miesięcy dziesięciu od daty zatwierdzenia protokułu licytacyjnego przedłużony został przejrzyć można każdodziennie w biurze Naczelnika Powiatu Kozienickiego, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutku ogłoszenia Naczelnika Powiatu Kozienickiego z dnia 13 (25) Lutego b. r. Nr. 1203/761 podaję niniejszą deklaracją że podejmuję się budowy w mieście Kozienicach na placu miejskim Nr. 63 jatek murowanych o sześciu przedziałach z jedną izbą w środku na miary i wagi z pokryciem dachu blachą żelazną i kolumnami drewnianemi za rub. sreb. N (wypisać literami) poddając się wszelkim zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym. Kwit Kasy N na złożone vadium w ilości rs. 189 załączam, które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę lub proszę mi takowe odesłać na koszt do N.

Stałe moje zamieszkanie w N. Pisałem w N. dnia N mca N roku 1867.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

Kozienice d. 13 (25) Lutego 1867 r.

Podpułkownik

(N. D. 1285). *Винцентская Таможня.*

Симъ обьявляетъ ко всеобщему свѣдѣнію, что 2 (14) Мая сего года въ 12 часовъ дня назначенъ ею срокъ для продажи конфискованныхъ товаровъ, а именно:

Издѣлій: бумажныхъ 85 пуд. 13 фун. по оцѣнкѣ на 2,566 р. 3¼ к.

Шерстянныхъ 4 пуд, по оцѣнкѣ на 169 р. 27½ к.

Сахара рафинада 11 п. 17 ф. по оцѣнкѣ на 45 р. 80 к.

Чая чернаго торговаго 21 пуд. 36½ ф. по оцѣнкѣ на 266 р. 33 к.

Разныхъ товаровъ 10 п. 21 ф. по оцѣнкѣ на 71 р. 92 к.

Всего по оцѣнкѣ на 3,119 р. 57¾ к.

дер. Винцента Февраля 18 дня 1867 г.

Управляющій, Вернанъ.

(N. D. *1262*). *Urząd Leśny Nowa-Aleksandrja.*

Podaje do powszechnej wiadomości; iż w d. 2 (14) Marca r. b. o godzinie 12 w południe jako w drugim skróconym terminie, odbywać się ma w Kancelarji Urzędu Leśnego tutejszego głośna in plus licytacja na sprzedaż drzewa sosnowego różnej użyteczności z cięć obrębu Wronów, w blizkości rzeki Wisły położonych a mianowicie: w Okręgu pierwszym z cięć Nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6 7 i z podziału *c* w Okręgu III z podziału *b* poczynając od sumy rs. 2697 kop. 59 i pół.

Główniejsze warunki tej sprzedaży są: każdy przystępujący do licytacji, winien złożyć vadium rs. 270, plus licytant zaraz przy podpisaniu protokułu licytacyjnego obowiązany obok dopełnienia vadium w stosunku do 1/10 części sumy przez siebie zalicytowanej, wnieść gotowizną do Kasy Urzędu Leśnego połowę tejże sumy zalicytowanej na rachunek kupna.

Inne warunki są do przejrzenia w Kancelarji Urzędu Leśnego każdodziennie w godzinach biurowych, zaś o wartości drzewa na gruncie przekonać się można.

w Mokradkach d. 16 (28) Lutego 1867 r.

p. o. Nadleśniczego,
Komisarz Leśny, Hollak.

(N. D. *1082*). *Urząd Leśny Gostynin.*

Z mocy zarządzenia Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z d. 12 (24) Stycznia r. b. 1867 Nr. 80457/30292 podpisany Starszy Nadleśniczy Leśnictwa Gostynin wystawia na sprzedaż przez publiczną in plus licytację drzewo z cięć roku 1867,

a mianowicie:

Z obrębu Szarłoty Ok. III cięcie Nr. 6 ocenione na rs. 90 k. 25.

Z obrębu Bielawy ok. I cięcie Nr. 11 ocenione na rs. 1,053 k. 28.

Z obrębu Górki ok. I cięcie N. 13 ocenione na rs. 112 k. 92.

Z obrębu Drzesno ok. I cięcie N. 11 i 12 ocenione na rs. 2328 k. 23.

Z obrębu Sendeń ok. I cięcie N. 10 i 11 ocenione na rs. 1740 k. 85.

Z obrębu Meżdzierz ok. I cięcie N. 13 ocenione na rs. 223 k. 58.

Z obrębu Sapa ok. I cięcie N. 13 ocenione na rs 1260 k. 44.

Z obrębu Socha ok. I cięcie N. 13 ocenione na rś. 1792 k. 15.

Licytacja odbędzie się.

na drzewo z obrębów: Górki, Możdzierz, Sapa i Socha w Kancelarji Urzędu Leśnego Gostynin w Jastrząbku Gubernji Warszawskiej Powiecie Gostyńskim.

w dniu 20 Marca (1 Kwietnia) 1867 r.

na drzewo z obrębów: Szarłaty, Bielawy, Drzesno i Sendeń w Kancelarji Wójta gminy Łąki w Łącku Gubernji Warszawskiej Powiecie Gostyńskim.

w dniu 22 Marca (3 Kwietnia) 1867 r.

pod następującemi warunkami:

Każde cięcie sprzedane będzie osobno obrębami: przystępujący do licytacji złoży kwit kasy Gubernialnej lub Powiatowej na wniesione tamże vadium $^1/_{10}$ część szacunku wynoszące i opieczętowaną deklarację, która obejmować ma:

1. Nazwę obrębu i numer cięcia które deklarant życzy sobie nabyć;
2. Wysokośś postąpionej nad szacunek sumy w rublach i kop. z powtórzeniem cyfry literami wyraźnie bez poprawek wypisanej.
3. Czytelnie podpisane, nazwisko i imie i zamieszkanie deklaranta;
4. Datę złożonej deklaracji;

Przyjmowanie kwitów na vadium i opieczętowanych deklaracji rozpocznie się w dniach oznaczonych o godzinie jedenastej z rana i trwać będzie do godziny drugiej po południu, poczem złożone deklaracje otwarte zostaną i rezultat ogłoszony; żadna już wtedy deklaracja przyjętą nie będzie.

O innych szczegółowych warunkach interesanci każdodziennie powziąść mogą wiadomości w Kancelarji Urzędu Leśnego w Jastrząbku; zaś służba leśna ma polecone ułatwić i wskazać każdemu drzewo na sprzedaż w cięciach wystawione.

w Jastrząbku d. 10 (22) Lutego 1867 r.

Starszy Nadleśniczy, Florentini.

(N. D. 909) *Urząd Leśny Janów.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w d. 8 (20) Marca r. b. od godziny 10 z rana w biurze Urzędu Leśnego Janów, w Wólce Dobryńskiej odbywać się będzie głośna in plus licytacja na sprzedaż drzewa wyciąć się mającego na przestrzeni Obrębu Berczowka w Straży Torespol Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 993 kop. 90.

O innych warunkach do licytacji dowiedzieć się można każdodziennie prócz świąt w Kancelarji Urzędu Leśnego Janów od godziny 9 z rana do 4 z południa.

Wólka Dobryńska d. 18 (30) Stycznia 1867 r.

Nadleśniczy, Zaremba.

(N. *D. 1247*) *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Lubelckiej w Siedlcach.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Berka Brukarza handlującego w mieście Siedlcach Okręgu i Gubernji Siedleckiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do całego postępowania subhastacyjnego u Łukasza Zbrozińskiego Patrona przy Trybunale tutejszym w Siedlcach obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 1,000, z procentem 5% od d 18 (30) Sierpnia 1864 r. i kosztów od Franciszka Pszczołkowskiego właściciela dóbr Oleśnicy, w tychże dobrach Okręgu Siedleckim Gubernji Siedleckiej zamieszkałego, protokułem Franciszka Ługowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym Gubernji Lubelskiej w Siedlcach w dniach 5 (17) i 6 (18) Stycznia 1867 r. sporządzonym, w drodze przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały dobra ziemskie:

OLEŚNICA,

składające się: a) z folwarku Oleśnica z awulsem Nowe Pole zwanym także Pszczołki; b) wsi Oleśnica, w jednym łącznym kawale ziemi położonych, oraz z nomenklatur, c) Adamówka i d) Zawola v. Bobrowiec będących, oddzielnemi dwoma kawałami gruntu położonemi po za granicami dóbr głównych. Całkowite dobra stanowiące jedno łączne gospodarstwo, w gminie Wodynie, Okręgu i Powiecie Siedleckim, Gubernji Siedleckiej położone, są własnością egzekwowanego dłużnika Franciszka Pszczołkowskiego i w posiadaniu tegoż zostają; mają ogólnej przestrzeni około morgów 1635 miary nowopolskiej, z której to przestrzeni około morgów 295 zajmują uwłaszczeni włościanie i przestrzeń ta sprzedaży nie ulega.

W szczególności powierzchnia zajętych dóbr rozdziela się:

Place pod zabudowaniami około morgów 7, ogród owocowy około morg. 4, ogrody warzywne klasy II. na folwarku i wsi Oleśnicy oraz nomenklaturze Adamówka w ogóle około mor. 12, w gruntach ornych w połowie klasy I. w ¼ części klasy II. i w ¼ klasy III żytniej; na folwarku Oleśnicy około morgów 630, na Adamówce około morgów 2 prętów 200. Lasy młodociane dębowe i brzozowe na Oleśnicy około morg. 330, oraz nomenklatura Zwola stanowi las młodociany dobrze zwarty, około morgów 80. Łąki na nomenklaturze Adamówka w ¾ częściach, grundowe w ¼, błotne około morg. 114. Pastewniki na Oleśnicy około morgów 106 i na Adamowie około morg. 30, drogi i nieużytki około morgów 28.

Włościanom osiadłym w dobrach Oleśnicy i uwłaszczonym w akcie zajęcia wymienionym, przyznanemi zostały na przestrzeni zajętej służebności pastwiska i wrębu na opał i naprawę zabudowań.

Na gruncie tych dóbr znajdują się następujące dworskie zabudowania:

a) W folwarku Oleśnica.

1. Dwór mieszkalny i łączne z nim skrzydło drewniane w węgły gontami kryte, 2. altana w ogrodzie z łat, 3. kurnik drewniany z żerdzi słomą poszyty, 4. słup przed dworem z dzwonkiem, 5. folwark z wystawką drewniany gontami kryty, 6. chlew drewniany słomą kryty, 7. studnia z pompą, 8. gorzelnia nowa drewniana w węgieł gontami kryta z piwnicą murowaną; w gorzelni znajduje się aparat Pistorjusz zwany do wypalania okowity, 9. studnia z pompą przy gorzelni, 10. studnia bražna z żurawiem, 11. spichrz drewniany słomą poszyty. 12. wozownia drewniana słomą poszyta, 13. stajnia z drzewa pod dachem słomianym, 14. stodoła drewniana duża, z wystawami po bokach z szopą manežową, wszystko słomą poszyte, 15. obora i owczarnia nowa z kamieni na wapno wymurowana słomą kryta, 16. ogrodzenie budowli i ogrodów, z łat rzniętych, sztachet, bałasków i t. p., 17. piec do wypalania cegły tarcicami kryty, 18. szopa słomą poszyta do suszenia cegły.

b) W awulsie Nowe pole v. Pszczółki.

19. Czworak nowy drewniany słomą poszyty, 20. stodoła drewniana słomą poszyta.

c) We wsi Oleśnica.

21. Karczma stara drewniana słomą poszyta, 22. chlew drewniany słomą poszyty, 23. studnia z żurawiem, 24. kuźnia drewniana gontami pobita, 25. ośmiorak drewniany słomą poszyty, 26. chlew drewniany słomą poszyty, 27. czworak z drzewa w słupy słomą poszyty, 28. dom drewniany na garbarnię użyty słomą poszyty, w którym 12 kadzi drewnianych w ziemi zakopanych do moczenia skór, 29. studnia z żurawiem, 30. szopa z drzewa słomą poszyta. Budowle ad Nr. 28, 29 i 30, posiada czasowo bez kontraktu Icko Osełka i prowadzi garbarnią.

d) W lesie w miejscu zwanym Tatary.

31. Barak z opołów drewnianych temiż kryty, 32. baraków 2 w ziemi z opołów pobudowanych, 33. studnia z żurawiem.

e) W nomenklaturze Adamówka.

34. Dom drewniany słomą poszyty, 35. stodoła drewniana stara. W dobrach tych jest aparat zwany Pistorjusz do palenia okowity, nadto młocarnia czterokonna i młynek do czyszczenia zboża.

Obszerniejszy opis powyższych dóbr znajduje w protokule zajęcia oraz w zbiorze objaśnień i warunków, które u Łukasza Zbrozińskiego Patrona w mieście Siedlcach zamieszkałego i w Kancelarji Pisarza Trybunału przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone zostało:

1. Antoniemu Kurdwanowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Siedleckiego.
2. Janowi Kalińskiemu Naczelnikowi Powiatu Siedleckiego, w dniu 18 (30) Stycznia 1867 r.
3. Grzegorzowi Zwolskiemu Wójtowi gminy Wodynie w dniu 19 (31) Stycznia 1867 roku, przez Woźnego Trybunału Jana Krasnodębskiego.

Zajęcie na subhastacją dóbr Oleśnica wniesione zostało do księgi wieczystej tych dóbr d. 23 Stycznia (4 Lutego) r. b., a do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału utrzymywanej dnia 30 Stycznia (11 Lutego) 1867 r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego Gubernji Lubelskiej w Siedlcach w miejscu zwykłych posiedzeń w mieście Siedlcach przy ulicy Warszawskiej pod Nr. 147 d. 21 Marca (2 Kwietnia) 1867 r. o godzinie 10 z rana.

Sprzedażą dyrygować będzie Łukasz Zbroziński Patron przy Trybunale Cywilnym w mieście Siedlcach z urzędowania zamieszkały.

Siedlce d. 30 Stycz. (11 Lutego) 1867 r.

Stanisław Krzeczkowski.

Wywieszono na tablicy w sali audjencjonalnej Trybunału Cywilnego Gubernji Lubelskiej w Siedlcach.

Siedlce d. 30 Stycznia (11 Lutego) 1867 r.

Stanisław Krzeczkowski.

(N. D. 1318) *Patron przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu.*

Obwieszcza, że z mocy wyroku Trybunału w Kaliszu, na dniu 30 Września (12 Października) 1865 r. ocznie zapadłego, sprzedane zostaną w drodze działów dobra Bogdanów z przyległościami, wraz z wszelkim inwentarzem żywym i martwym, z wyjątkiem gruntów włościańskich w takiej ilości i przestrzeni, w jakiej legalnie wydzielone im zostaną. Dobra Bogdanów z przyległościami, leżące w Okręgu Kaliskim, obecnie Gubernji Kaliskiej, należą prawem niepodzielnej własności do Sukcesorów Wincentego i Balbiny z Wężyków zmarłych małżonków Bogdańskich i zmarłej w nieletności Marjanny Bogdańskiej, jako to: do Włodzimierza-Wawrzeńca Tomasza trzech imion Bogdańskiego, obecną sprzedaż za pośrednictwem Antoniego Ruszkowskiego Patrona Trybunału popierającego, w Szczytnikach Okręgu Kaliskim mieszkającego, Felicji Bogdańskiej nieletniej, przy opiekunie swym głównym Tomaszu Bogdańskim, w dobrach Miłkowice Okręgu Wartskim mieszkającej i Leontyny Bogdańskiej panny obecnie doletniej, w Szczytnikach podług ksiąg ludności mieszkającej, a czasowo w Miłkowicach Okręgu Wartskim przebywającej, u byłego opiekuna głównego Tomasza Bogdańskiego.

Taksa zaprzysiężona i wyrokiem Trybunału w Kaliszu, w dniu 15 (27) Czerwca 1866 r. potwierdzona, daje oprócz innych takie wyjaśnienie, że budowle w dobrach Bogdanowie z przyległościami są odpowiednie i w dobrym stanie.

Warunki sprzedaży, ogłoszone po raz pierwszy w dniu 18 Lutego (2 Marca) 1867 r. i taksa daje o rzeczywistem położeniu dóbr dokładne poinformowanie, które w każdym czasie przejrzane być mogą w biurze Pisarza Trybunału i u Antoniego Ruszkowskiego Patrona Trybunału w Kaliszu sprzedażą popierającego.

Licytacja przygotowawcza nastąpi w dniu 25 Kwietnia (7 Maja) 1867 r. o godzinie 4 z południa na audjencji Trybunału w Kaliszu, przed delegowanym Sędzią tegoż Trybunału Teodorem Walęckim.

Każdy mający chęć kupna dóbr Bogdanowa z przyległościami, obok przejrzenia taksy i warunków licytacyjnych, zechce na gruncie dobra obejrzeć, celem przeświadczenia się o ich wartości.

Licytacja dóbr Bogdanowa z przyległościami, wraz z inwentarzem żywym i martwym, rozpocznie się od sumy rsr. dwadzieścia tysięcy trzysta trzydzieści trzy kopiejek trzydzieści siedm i pół, Nr. 20,333 rsr. 37½ kop.

Wadjum do licytacji w sumie rsr. 3,000, jest postanowione.

Kalisz d. 19 Lutego (3 Marca) 1867 r.

Antoni Ruszkowski.

(N D. *1313*). *Patron przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu.*

Obwieszcza że z mocy wyroku Trybunału w Kaliszu na dniu 30 Września (12 Października) 1865 r. ocznie zapadłego, sprzedane zostaną w drodze działów dobra Szczytniki z przyległościami z łąką Białacz w teritorjum dóbr Iwanowic się znajdującą wraz z wszelkim inwentarzem żywym i martwym, z wyjątkiem gruntów do włościan należących w takiej ilości i przestrzeni, w jakiej legalnie wydzielone im zostaną.

Dobra Szczytniki z przyległościami leżące w Okręgu Kaliskim obecnie Gubernji Kaliskiej, należą prawem niepodzielnej własności do sukcesorów Wincentego i Balbiny z Wężyków zmarłych małżonków Bogdańskich i zmarłej w nieletności Marji Bogdańskiej jako to: do Włodzimierza Wawrzyńca Tomasza trzech imion Bogdańskiego obecną sprzedaż za pośrednictwem Antoniego Ruszkowskiego Patrona Trybunału w Kaliszu popierającego w Szczytnikach Okręgu Kaliskiem mieszkającego; Felicji Bogdańskiej nieletniej przy opiekunie swym głównym Tomaszu Bogdańskim w dobrach Miłkowice Okręgu Wartskim mieszkającej; i Leontyny Bogdańskiej panny obecnie doletniej w Szczytnikach podług księgi ludności miejszkającej a czasowo w Miłkowicach Okręgu Wartskim przebywającej u byłego głównego opiekuna Tomasza Bogdańskiego.

Taksa zaprzysiężona i wyrokiem Trybunału w Kaliszu z dnia 15 (27) Czerwca 1866 r. potwierdzona daje oprócz innych takie wyjaśnienie, że budowle w dobrach Szczytniki z przyległościami są odpowiednie i w dobrym stanie.

Warunki sprzedaży ogłoszone po raz pierwszy w dniu 18 Lutego (2 Marca) 1867 r. i taksa, dają o rzeczywistem położeniu dóbr dokładne poinformowanie, które w każdym czasie przejrzane być mogą w biórze Pisarża Trybunału i u Antoniego Ruszkowskiego Patrona Trybunału w Kaliszu sprzedaż popierającego.

Licytacja przygotowawcza nastąpi w dniu 22 Kwietnia (4 Maja) 1867 r. o godzinie 4-ej z południa, na audjencji Trybunału w Kaliszu przed delegowanym Sędzią tegoż Trybunału Teodorem Walęckim.

Każdy mający chęć kupna dóbr Szczytniki z przyległościami, obok przejrzenia taksy i warunków licytacyjnych zechce na gruncie dobra obejrzeć celem przeświadczenia się o ich wartości.

Licytacja dóbr Szczytniki z przyległościami wraz z wszelkiemi inwentarzami żywemi i martwemi rozpocznie się od sumy rsr. sto trzydzieści tysięcy, sto dwadzieścia jeden kopiejek sześćdziesiąt pięć Nr. 130,121 rs 65 kop. jako wartości przez taksę wynalezionej.

Vadium do licytacji w sumie rubli srebrnych pięć tysięcy jest postanowione.

Kalisz d. 19 Lutego (3 Marca) 1867 r.

Antoni Ruszkowski.

(N. D. 1314)

Na żądanie Pełnomocnika Sądowego nieobecnych Sukcesorów, tudzież na mocy upoważnienia JW. Prezesa Trybunału Cywilnego.

Ruchomości do spadku po ś. p. Michale Brzostowskim profesorze należące, jako to: meble, garderoba, bielizna i pościel, tudzież bibljoteka składająca się z 274 dzieł, sprzedane zostaną przez publiczną licytację, w domu pod N. 1334*A* przy ulicy Św. Krzyzkiej w Warszawie, w dniu 28 Lutego (12 Marca) r. b., poczynając od godziny 10 z rana i dni następnych.

Warszawa d 22 Lutego (6 Marca) 1867 r.

Michał Przysiecki Rejent.

(N, D. 1328). W dniu 27 Lutego (11 Marca) r. b. o godzinie 9 i 10 rano na targu Grzybów różne meble; o godzinie 1 z południa za Żelazną bramą fortepian palisandrowy; w d. 28 Lutego (12 Marca) r. b. o godzinie 10 i 12 z rana na targu Grzybów, i w dniu 1 (13) Marca r. b. na tymże targu o godz. 12 w południe różne meble i naczynia gospodarskie; w tymże dniu o godzinie 9 rano na placu Krasińskich zwanym dwa pierścienie złote z brylantami przez publiczną licytacją sprzedane będą, jako w egzekucji Sądowej zajęte ruchomości, pierścienie obejrzeć można każdodziennie od godziny 3 do 7 po południu w kancelarji podpisanego Komornika w Warszawie przy ulicy S-to Jerskiej pod Nr. 1776*a*. zamieszkałego.

Magnuski, Komornik.

(N. D. 1316) Podpisany Komornik, wiadomo czyni, iż w dniach: 27 Lutego (11 Marca) o godzinie 12 w południe na targu Grzybów, 28 Lutego (12 Marca) o godzinie 10 rano w rynku Nowego-miasta 1 (13) Marca o godzinie 11 z rana na targu za Żelazną bramą, 2 (14) Marca o godzinie 10 z rana i 12 w południe za Żelazną-bramą, 3 (15) Marca 1867 r. o godzinie 10 z rana w rynku Starego miasta i o godzinie 12 w południe na targu Grzybów, w Warszawie, prawnie zajęte ruchomości, jako to: meble machoniowe, jesionowe, lichtarze mosiężne, miedź kuchenna, garderoba męzka, oraz w moc postanowienia sądu, przedmiota w zastaw dane, sukna, korty, zegar, dywan i t. p., przez publiczną licytację sprzedane będą.

Warszawa d. 23 Lutego (7 Marca) 1867 r.

Pawłowski Komornik.

(N. D. 1324) W dniu 27 Lutego (11 Marca) r. b. o godzinie 12 w południe, w Warszawie na Grzybowie, meble, w dniu 28 (12) t. m. i r. o godzinie 12 w południe, w mieście Nadarzynie Gubernji Warszawskiej i w dniu 3 (15) Marca t. r. o godzinie 2 z południa w mieście okręgowem Błoniu Gubernji Warszawskiej, rozmaite meble: fortepian, bryczka, kapusta kwaszona, krowa, siano i t. p., przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

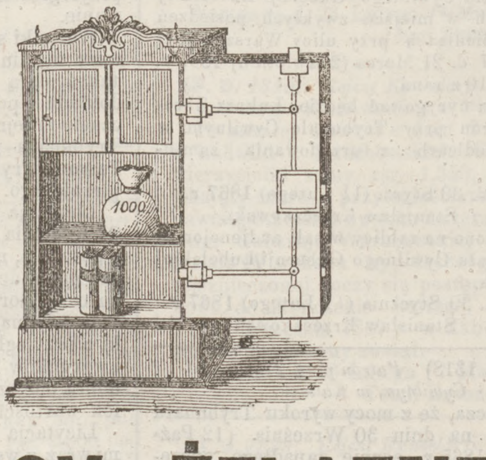
Skierkowski Komornik.

DONIESIENIA PRYWATNE

(N. D. 1244).

KASSY ŻELAZNE

BEZPIECZEŃSTWA

I CHRONIĄCE OD OGNIA,

w formach szaf, **całe żelazne**, na podstawach drewnianych, w różnych wielkościach, starannie i ozdobnie wykonane; zamki są konstruowane podług najnowszych wynalazków; są do nabycia od lat wielu w Fabryce Wyrobów Metalowych

ROBERTA BOHTE

w Warszawie przy ulicy Nowy Świat N. 1298a.

tudzież **Szkatuły**, **Praski** do kopjowania listów, oraz **Przyciski** do stępli suchych. Nadto **Fabryka** przyjmuje wszelkie zamówienia na potrzebę Fabryk Cukru, Aparatów Gorzelnianych, Browarów, Pomp, Narzędzi ogniowych i t p. (1—2592).

(N. D. 1280).

Z powodu wydarzających się obecnie częstych kradzieży, mamy zaszczyt polecić:

ŻELAZNE SZAFY

BEZPIECZEŃSTWA

(KASSY)

Do przechowywania pieniędzy, kosztowności, dokumentów i t. p.

Z własnej naszej Fabryki, po cenach następujących:

Nr.	Rsr.	Nr.	Rsr.
0	120	5	300
1	150	6	350
2	180	7	430
3	210	8	600
4	250		

jako też **Szkatułki żela..** po cenach różnych, od Rsr. 7 kop. 50 do 50 Rsr.

☞ Przy kassach zaprowadziliśmy nowy system zamków, do których dorobienie wytrycha jest matematycznem niepodobieństwem.

☞ Dla PP. Jubilerów, złotników i zegarmistrzów przy zakładach swych nie mieszkających, Szafy te są nieodzownie potrzebne.

Ostrowski i S-ka.

przy ulicy Senatorskiej Nr. 473 D
i przy ulicy Wierzbowej obok hotelu Angielskiego.

(1—2414).

(N D. 1185).

KOMITET LIKWIDACYJNY

Domu Zleceń Ziemian w Włocłowku

podaje niniejszem do wiadomości, że z dniem 15 Marca r. b. rozpocznie się **wyprzedaż po zniżonych cenach Składu towarów** w mieście Łodzi, własnością tegoż domu będącego, składającego się z towarów kolonjalnych, win, żelaza, stalowych wyrobów angielskich i rozmaitych innych artykułów, przedmiotem handlu będących.

Włocławek d. 27 Lutego 1867 r.

J. A. Jabłoński, Emiljan Kretkowski, Jan Bieślekierski.

2)

(N. D. 1169)

ANONS

ZASŁUGUJĄCY NA UWAGE

Nie będąc już w stanie, z powodu podeszłego wieku, prowadzić dalej znanych zaszczytnie od od lat 50 moich interesów handlowych i zmuszony będąc ze względu na zdrowie powrócić do rodziny za granicę, postanowiłem istniejący jeszcze dotąd skład mój towarów lnianych wyprzedać po tak nizkich cenach, jakie nawet za granicą przez same fabryki nie mogą być odpuszczane; przyczem Szanowna Publiczność ma jeszcze tę dogodność, że zamiast za granicą może obstalunki robić na miejscu i otrzymać towary po daleko niższych cenach. Pomimo tych nadzwyczajnie obniżonych cen, ustanowiłem jednak dla nabywców moich towarów **za 100 rs.** stały **rabat**, składający się z pół tuzina cienkich i prawdziwych chustek batystowych i 6 łokci cienkiego płótna holenderskiego. Zaręcza się za dobór towarów, jako też za rzetelność miary.

CENY STAŁE.

			Rs.	Kp	
1/2	tuzina	prawdziwych chustek płóciennych kosztuje tylko . .	1	10	
1/2	„	ręczników kosztuje teraz tylko	1	20	
1/2	„	ręczników	1	75	
1	sztuka	białego obrusa kosztuje	1	30	
1	„	serweta do kawy kolorowa kosztuje	1	15	
1	„	płótna 50 łokci długości kosztuje	12	—	i drożej
1	„	belgijskiego płótna na 12 koszul damskich. . . .	14	—	„
1	„	konstancerskiego płótna na 12 koszul damskich . .	15	—	„
1	„	szwajcarskiego płótna ręcznej przędzy 63 łokci. .	15	—	„
1	„	płutna domowego na 12 koszul mezkich.	18	—	„
1/2	sztuki	cienkiego holenderskiego 30 łokci długości kosztuje. .	12	—	„
1	sztuka	cienkiej weby	26	—	„
1	„	wyborowej weby	42	—	„
1	„	bileafeldskiego płótna na 12 koszul.	25	—	„
1	„	koronnego płutna na 12 koszul.	26	—	„
1	łokieć	płótna 3 łokcie szerokiego na prześcieradła	—	65	„

Nakrycia stołowe w double damast na 6, 12, 18 i 24 osób i prawdziwych chustek batystowych sprzedają się po równieź zniżonych cenach.

Ulica róg Krakowskiego-Przedmieścia i Nowego-Światu Nr. 1245a w pałacu Zarządu Wojennego wprost Ruskiego Gimnazjum. (17854)

(ND. 1098).

MAURYCY NELKEN

1ᵉʲ GILDJI KUPIEC.

Ponieważ według wszelkiego prawdopodobieństwa, w czasie otwarcia wystawy w Paryżu, kurs monet zagranicznych, z powodu licznych naraz żądań, znakomicie się powiększy; przeto dla osób wybierających się na tę wystawę, byłoby pożądanem korzystać obecnie z niskiego kursu i wcześnie zaopatrzyć się w **akredytywa** lub **wexle**, przezemnie na pierwszorzędne domy zagraniczne wystawiane, jak również w różne **monety**, jako to: Franki, Talary, Guldeny Austr., Napoleondory i t. p. z których pięknym asortymentem, mam honor polecić się Szanownej Publiczności w obu moich kantorach:

1. Na Krakowskiem Przedmieściu naprzeciw **odwacha**.
2. Na Nowym-Świecie w domu Hr. Stadnickiego. (2—2304).

(N. D. 850).

Od wydawcy

Skarbca Arcydzieł Klasycznych zagranicznych.

Ze **Skarbca** tego wydane zostało przez lat kilka następujące dzieła:

DON KISZOT z Manszy Cerwantesa, 4 tomy . . . . rs. 3
PAWEŁ i WIRGINIA, Bernarda de St. Pierre . . . . . . k. 40.
RENE, Chateaubrianda . . . k. 25.
OSTATNI z Abenscragów Chateaubrianda . . . . k. 25.
WIKARY WAKEFILDSKI, Goldschmidta . . . . k. 60.
KRZYSZTOF KOLUMB, Coopera . . . . rs. 1.
DJABEŁ KULAWY, Lessage'a tomy . . . . k. 85.
PODRÓŻ UCZUCIOWA Sterna k. 45.
GILBLAS z Santyllany, Le-e'a, 3 tomy . . . . rs. 2 k. 10.
ATALA, Chateaubrianda. . . k. 40.
PODRÓŻE GULLIWERA, Swifta . . . . k. 90.
KORYNNA czyli Włochy, pani Stael . . . . rs. 1 k. 50.
PODRÓŻ NA OKOŁO ŚWIATA, Arrago 3 tomy . . . . . rs. 3.
rs. 14 k. 70.

Powyższe 13 dzieła, ozdobione przeszło 800 drzeworytami, które mogą być ozdobą każdej biblioteki, kosztujące razem rs. 14 kop. 70; cena jednak na czas krótki zniża się na rs. 6 Pojedyncze dzieła sprzedają się za połowę powyższych cen.

Komplety nadto będą franko odesłane.

S. H. Merzbach.
ulica Miodowa Nr. 12.

(N. D. 1092)

Dnia 1 Lutego r. b. otworzyłem w mieście Gubernjalnem **Petrokow** w moim nowo wystawionym domu przy ulicy Warszawskiej pod Nr. 252/3 Hotel pod nazwą:

Hotel Warszawski.

Składający się z 24 numerów, starając się w jego urządzeniu wszelkim wymaganiom zadosyć uczynić i mają jedynie na względzie wygodę łaskawych Gości, mam honor niniejszem takowy, Szanownej publiczności polecić.

Petroków, w Lutym 1867 r.

(3—2316) **Michał Michelsohn.**

(N D. 952). Na przedmieściu Pradze, przy ulicy Targowej, w rynku pod Nr. 156/7 za pozwoleniem władzy wyższej, przez niżej podpisanego otwartą zostawa **nowa**

APTEKA,

o czem mam zaszczyt WW. PP. Lekarzy, mieszkańców Pragi i okolic zawiadomić, nadmieniając, iż **Aptekę** moją urządziłem odpowiednio dzisiejszemu postępowi nauki i na takiej stopie zawsze ją utrzymywać, będzie mojem staraniem.

Ernest Roehl,
(3—1922). Magister Farmacji.

(N. D. 1308). **Dowód** Banku Polskiego na zastawione kosztowności na rs. 150 wydany za Nr. 26,645 **zaginął**, wzywa się zatem nieprawego ich posiadacza o złożenie tegoż w kantorze Banku. Nikt z rzeczonych dowodów korzystać nie może, gdyż zastrzeżenie w kantorze Banku we właściwym czasie uczynionem zostało. (1—2780).

(N. D. 1303) Podaje się do powszechnej wiadomości, iż **bilet lombardowy** wydany za Nr. 12664 przypadkowo zaginął.

Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w 6 tygodni od d. 22 Marca 1867 r. to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onegoż w Dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie duplikat biletu wydanym zostanie osobie, której nazwisko zapisane w księgach Dyrekcji.

W drukarni Rządowej przy Komisji Rządowoj Oświecenia Publicznego—Za Pozwoleniem Cenzury.

DODATEK.

Do dzisiejszego Numeru dołącza się osobny Dodatek N. 17.

JUTRO DZIENNIK NIE WYJDZIE.

Божіею Милостію,

МЫ, АЛЕКСАНДРЪ II-ой,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій, Великій Князь Финляндскій,

и проч., и проч., и проч.,

Старшему Предсѣдателю Отдѣленія Варшавской Юридической Комисіи, Члену Правительственной Комисіи Юстиціи Царства Польскаго, Дѣйствительному Статскому Совѣтнику Дмитрію *Готовцову*, Всемилостивѣйше повелѣваемъ быть Членомъ Учредительнаго въ Царствѣ Польскомъ Комитета, съ оставленіемъ въ вышеозначенныхъ должностяхъ.

Данъ въ С.-Петербургѣ, 14 (26) Февраля 1867 года.

Z Bożéj Łaski,

MY, ALEXANDER II-gi,

Cesarz i Samowładca Wszech Rossyi, Król Polski, Wielki Książę Finlandzki,

etc., etc., etc.,

Rzeczywistego Radcę Stanu Dymitrego Gotowców, Przewodniczącego Starszego w Wydziale Warszawskiej Kommisji, do ułożenia praw, oraz Członka Kommisji Rządowej Sprawiedliwości Królestwa Polskiego, Najmiłościwiej mianujemy Członkiem Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem, z pozostawieniem go przy wyż wzmiankowanych obowiązkach.

Dan w Petersburgu, dnia 14 (26) Lutego 1867 roku.

На подлинномъ Собственною Его Императорскаго Величества рукою

(подписано) „АЛЕКСАНДРЪ."

Контрасигнировалъ: за главнаго начальника Собственной Его Императорскаго Величества Канцеляріи по дѣламъ Царства Польскаго,

Статсъ-Секретарь *Д. Набоковъ.*

№ 2. ROZKAZ

do Zarządu Cywilnego Królestwa Polskiego.

w Warszawie, d. 10 (22) Lutego 1867 r.

I. Przez Najwyższy Rozkaz Jego Cesarsko-Królewskiej Mości.

w St. Petersburgu, 17 Stycznia 1867 r. (N. 2).

Uwolniony ze służby na własne żądanie:—Dla słabości zdrowia:—Członek Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego i Dyrektor Poczt w Królestwie, Radca Tajny *Masson*, z mundurem i pensją emerytalną.

Uwolnieni od obowiązków:—P. o. Dyrektora Wydziału Wyznań w Królestwie Polskiem, Pantaleon *Kulisz*, z zaliczeniem do Komitetu Urządzającego w Królestwie.

Na własne żędanie:—Starszy Radca Najwyższej Izby Obrachunkowej, Rzeczywisty Radca Stanu *Modzelewski*, z mundurem i pozostawieniem Członkiem Komisji Emerytalnej w Królestwie Polskiem.

II. Przez Postanowienie Departamentu Heroldji Rządzącego Senatu.

z dnia 15 Grudnia 1866 r. (N. 1).

Posunięci za wysługę lat:—Na Asesora Kolegjalnego: Starszy Urzędnik do Pisma klasy IX, Własnej Jego Cesarsko-Królewskiej Mości Kancelarji do spraw Królestwa Polskiego, Radca Honorowy, Wincenty *Łokuciewski*.

Na Radcę Honorowego:—Młodszy Urzędnik do pisma klasy X tejże Kancelarji, Sekretarz Kolegjalny, Kajetan *Kluczyński*, ze starszeństwem: pierwszy od d. 20-go, a drugi od d. 19 Listopada 1866 r.

III. Przez Postanowienia Rady Administracyjnej.

W Wydziale Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych. — Mianowany: — Pomocnik Naczelnego Lekarza Szpitala Wojskowego Ujazdowskiego, w Warszawie, Radca Dworu, Doktór Medycyny *Andrejew*, Członkiem etatowym Rady Lekarskiej, z pozostawieniem przy dotychczasowych obowiązkach.

Uwolniony od obowiązków:— Członek etatowy Rady Lekarskiej Królestwa, Doktór Medycyny, Radca Stanu, Dominik *Zahorowski*.

W Wydziale Komisji Rządowej Sprawiedliwości.—Mianowani: — Sędzia Szkoły Głównej Warszawskiej, Otton *Fiszer*, Sędzią Sądu Apelacyjnego Królestwa; — Obrońca Prokuratorji Królestwa, Józef *Radgowski*, p. o. Radcy tejże Prokuratorji.

Uwolnieni ze służby:—Na własne żądanie: — Sędziowie Pokoju: Okręgu Miechowskiego, Wincenty *Wielogłowski*; — Okręgu Tomaszowskiego, Romuald *Świeżawski*,—Okręgu Kazimirskiego, Walerjan *Brzozowski*.

W Wydziale Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu.—Mianowani:— były Sekretarz Oddzielnej Kancelarji przy Wileńskim. Kowieńskim, Grodzieńskim, Mińskim Jenerał-Gubernatorze, Radca Honorowy, Mikołaj *Zaicniewski*, p. o. Naczelnika Sekcji Kancelarji Przybocznej Dyrektora Głównego Prezydującego w Komisji Rządowej Skarbu;—Starszy Referent Wydziału Dóbr i Lasów w Komisji Rządowej Skarbu, Stanisław *Stefanowicz*, Naczelnikiem Sekcji Ogólnej w tymże Wydziale.

Uwolniony ze służby:— Naczelnik Sekcji w Wydziale dóbr i lasów, Radca Kolegjalny, Leon *Olszewski*, z mundurem do urzędu przywiązanym.

W Wydziale Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego.—Mianowani: — Nauczyciel Gimnazjum 3-go Warszawskiego, Bazyli *Markianowicz*, p. o. Inspektora Gimnazjum w Pińczowie;— Tłomacz Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego, Mikołaj *Michniewicz*, p. o. Dyrektora Kancelarji tejże Komisji Rządowej; — Referent Sekcji Oświecenia tamże, Ignacy *Kosmowski*, Naczelnikiem tejże Sekcji.

Uwolniony od obowiązków: — Na własne żądanie:—Naczelnik Sekcji Oświecenia w Komisji Rządowej Oświeceuia Publicznego, Hr. Rodrig *Potocki*, i mianowany Nadetatowym Członkiem Rady Wychowania Publicznego dla stałego zasiadania w tejże Radzie.

W Najwyższej Izbie Obrachunkowej. — Uwolniony od obowiązków: Pomocnik Radcy Najwyższej Izby Obrachunkowej, Radca Dworu, Adam *Piotrowski*.

VI. Przez rozporządzenia Komisij Rządowych i Władz Oddzielnych.

W Wydziale Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych. — Mianowany: — Referent Wydziału Administracji Ogólnej Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych, Konstanty *Blumenfeld*, p. o. Starszego Referenta Sekcji Ubezpieczeń w Wydziale Przemysłu i Kunsztów tejże Komisji Rządowej;—Sekretarz Wydziału Przemysłu, Aleksander *Stempnicki*, i Referent b. Dyrekcji Ubezpieczeń, Bogumił *Szube*, Referentami Sekcji gicznych dla ludności Greko-Unickiej w Chełmie;—Kontroler Sekcji Administracyjno-Rachunkowej w Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego, Władysław *Zahorowski*, Referentem Sekcji Oświecenia;—Sekretarz Sekcji Oświecenia, Wojciech *Michalski*, Kontrolerem Sekcji Administracyjno-Rachunkowej;—Archiwista, Franciszek *Makowski*, Sekretarzem Sekcji Oświecenia;—Podsekretarz Sekcji Oświecenia, Filip *Wappa*, Archiwistą;—Podsekretarz Sekcji Administracyjno-Rachunkowej, Eugeniusz *Łypaczewski*, Podsekretarzem Sekcji Ubezpieczeń w Wydziale Przemysłu i Kunsztów Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych;—Starszy Kontroler b. Dyrekcji Ubezpieczeń, Apolinary *Płoski*, Kontrolerem Sekcji Ubezpieczeń w Wydziale Przemysłu i Kunsztów; Rachmistrz b. Dyrekcji Ubezpieczeń, Ludomir *Szczepkowski*, p. obow. Starszego Pomocnika Referenta i Ekspedytor b. Dyrekcji Ubezpieczeń, Czesław *Młodzianowski*, Młodszym Pomocnikiem Referenta, oba w Sekcji Ubezpieczeń Wydziale Przemysłu i Kunsztów Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych; — Archiwista b. Dyrekcji Ubezpieczeń, Ignacy *Dzierzbicki*, Pomocnikiem Naczelnika Archiwum w Wydziale Przemysłu i Kunsztów Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych; — Naczelnik Kancelarji b. Dyrekcji Ubezpieczeń, Ludwik *Słomiński*, Asesorem Zawiadującym interesami Ubezpieczeń przy Magistracie M. Warszawy; — Pomocnik Budowniczego w Wydziale Wyznań Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych, Bronisław *Żochowski*, Inspektorem Ubezpieczeń przy Magistracie Miasta Warszawy;—Starszy Referent w b. Dyrekcji Ubezpieczeń, Maurycy *Załęski*, Starszym Referentem interesów ubezpieczeń przy Magistracie M. Warszawy; — Rachmistrz b. Dyrekcji Ubezpieczeń, Józef *Rudolf*, Młodszym Referentem interesów Ubezpieczeń tamże; — Starszy Referent b. Kasy Głównej Oszczędności, Antoni *Olszewski*, Starszym Referentem interesów Kasy Oszczędności przy Magistracie M. Warszawy;—Pomocnik Naczelnika Archiwum w Wydziale Przemysłu i Kunsztów Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych, Mikołaj *Terlikiewicz*, Sekretarzem tegoż Wydziału; — Dziennikarz tamże, Józef *Nowakowski*, Pomocnikiem Naczelnika Archiwum w tymże Wydziale; Urzędnik do pisma, Aleksander *Święcki*, Dziennikarzem tamże; Urzędnicy do pisma b. Dyrekcji Ubezpieczeń, Henryk *Jordan*, Edmund *Jerzmanowski*, Karol-Edmund *Kalinowski*. Aplikant Juljan *Rubach*, Urzędnikami do pisma w Wydziale Przemysłu i Kunsztów Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych;—Lekarz wolno-praktykujący, Kazimierz *Czerwiński*, Lekarzem Więzienia Lubelskiego;—Starszy Pisarz Więzienia Głównego Warszawskiego, Feliks *Wojciechowski*, p. o. Nadzorcy Więzienia Kaliskiego; — Typograf, Samuel *Orgelbraudt*, Właściciel Fabryki Cukru, Mathias *Bersohn*, Członkami Rady Szczegółowej Szpitala Starozakonnych w Warszawie;—Dzierżawca dóbr Skarszewa, Franciszek *Zelawski*, mieszkańcy m. Kalisza: Nepomucen *Szczaniecki* i Władysław *Madaliński*, Członkami Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych Powiatu Kaliskiego;—Emeryt, Andrzej *Zieliński*, Członkiem Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych Powiatu Rawskiego; Właściciele dóbr: Mińska, Hrabia Karol *Jezierski*, Siennicy, Józef *Bogusławski*, Czarna, Józef *Kussel*, Osiny, Adam *Tarnowski*, Członkami Rady Szczegółowej Szpitala w Mińsku w Powiecie Stanisławowskim;—Członek Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych Powiatu Olkuskiego, Józef *Derych*, Prezydującym w tejże Radzie;—Prezes Olkuskiej Komisji Spraw Włościańskich, Rzeczywisty Radca Stanu, Piotr *Pieszczurow*, Właściciel dóbr Siedlisk, Michał *Zbijewski*, Podsędek Sądu Pokoju Okręgu Olkuskiego, Rejent Okręgu Olkuskiego, Władysław *Przesmycki* i Inżynier Pow. Olkuskiego, Stanisław *Waligórski*, Członkami Rady Opiekuńczaj Zakładów Dobrocz. Powiatu Olkuskiego;—Kupcy m. Międzyrzeca: Szymon *Papierni*, Prezydującym w Radzie Szczegółowej Szpitala Starozakonnych w Międzyrzecu;— Salomon *Werthejm*, Sender *Rozenzweig*, Członkami tejże Rady;—Nauczyciel Szkoły m. Końskowoli, Ludwik *Twarowski*, Członkiem Rady Szczegółowej Szpitala św. Karola w Nowej Aleksandrji;—Dzierżawca folwarku Szopinek, Wojciech *Kudliński*, Członkiem Rady Szczegółowej Szpitala św. Łazarza w Zamościu;—Budowniczy Powiatu Augustowskiego, Juljan *Moszyński*, Rachmistrz biura Naczelnika Powiatu, Tomasz *Guziewicz*,—Aptekarz, Teofil *Hofman*.—Kasjer Kasy Ekonomicznej m. Augustowa, Józef *Makarewicz*, — Inżynier Powiatu Augustowskiego, Feliks *Lipski*, Członkami Rady Szczegółowej w m. Augustowie; — Prowizor farmacji, Jan *Stepanów*, Zarządzającym Apteką Szpitala Dzieciątka Jezus;—Doktorowie Medycyny: Andrzej *Fukier*,—Józef *Wszebor*,—i Lekarz Aleksander *Dobrzański*, Ordynatorami Szpitala Dzieciątka Jezus;—Lekarze wolno praktykujący: Henryk *Dobrzycki*, Lekarzem Szpitala św. Józefa w Mieni; Michał *Konkowski*, Lekarzem Szpitala w m. Krasnymstawie;—Władysław *Wysocki*, Lekarzem Szpitala Starozakonnych w Lublinie;—Jan *Nawrocki*, Sekretarzem i Ekonomem Szpitala św. Ducha w Koninie;—b. Urzędnik do pisma Szpitala Dzieciątka Jezus, Antoni *Węglarzy*, Sekretarzem i Ekonomem Szpitala św. Błażeja w Olkuszu;—Nauczyciel Szkoły elementarnej w m. Kra-

snymstawie, Walenty *Barański*, Sekretarzem i Ekonomem Szpitala w Krasnymstawie; - Herszek *Tenenbaum*. Sekretarzem i Ekonomem Szpitala Starozakonnych w Międzyrzecu; — Abraham *Rozenberg*, Sekretarzem i Ekonomem Szpitala Starozakonnych w Hrubieszowie; — Pisarz Kancelarji Szpitala św. Stanisława w m. Szczuczynie, Feliks *Jakowski*, p. o. Sekretarza i Ekonoma tegoż Szpitala; — b. Burmistrz m. Simma, Michał *Kruszewski*, Sekretarzem i Ekonomem Szpitala św. Jerzego w m. Kalwarji.

Zatwierdzeni: — pp. oo. Nadzorcy Szpitala Starozakonnych w Warszawie, Leon *Wiederchall*, — Kontrolera Kasy tegoż Szpitala, Dawid *Goldhaar*, — Sekretarza Kancelarji Szpitala Starozakonnych w Warszawie, Majlech *Huzewski*, — Pomocnika Sekretarza tamże, Mendel *Nassberg*.

Uwolnieni ze służby za uchybienia w służbie: — Nadzorca Więzienia w Kaliszu, Feliks *Marczewski*.

Dla dobra służby: — Radca Ubezpieczeń Powiatu Rawskiego, Stanisław *Okęcki*.

Na własne żądanie: — P. o. Referenta interesów ubezpieczeń przy Magistracie m. Warszawy, Mateusz *Dziaszkowski* i Starszy Referent w b. Dyrekcji Ubezpieczeń, Jan *Boniecki*, oba z prawem noszenia munduru do urzędu przywiązanego; — Radca do interesów Ubezpieczeń Okręgu Brzezińskiego w Powiecie Rawskim, Aleksander *Biesiadowski*; — Urzędnik do szczególnych poruczeń przy b. Dyrekcji Ubezpieczeń, Paweł *Rylski*; — Starszy Buchhalter tejże Dyrekcji, Baltazar *Petraszewski*; — Członkowie Rad Szczegółowych: Instytutu Oftalmicznego w Warszawie: Antoni *Niedziałkowski*; — Szpitala Starozakonnych w Warszawie, Antoni *Niedziałkowski* i Ignacy *Bernsztejn*; — Szpitala w Augustowie, Jan *Graliński*; — Prezydujący w tejże Radzie, Paulin *Janiszewski*; — Członkowie Rad Opiekuńczych Zakładów Dobroczynnych: Powiatu Włocławskiego, Franciszek *Ostrowski*, — Józef *Stobiecki*, — Jan *Zdziennicki*; — Powiatu Łęczyckiego, Lucjan *Nowierski*; — Powiatu Kaliskiego, Wincenty *Charzewski*; - Powiatu Gostyńskiego, ks. Franciszek *Jabłoński*; — Powiatu Rawskiego, Józef *Kontkiewicz*; — Powiatu Olkuskiego, Stefan *Czarniecki*, — Jan *Ciechanowski*; — Powiatu Sejneńskiego, Zygmunt *Mocarski*; — Ordynator Szpitala Dzieciątka Jezus, Feliks *Jabłonowski*; — Czasowo Zarządzający Apteką tegoż Szpitala, Władysław *Szekn*; — Sekretarz i Ekonom przy Szpitalu św. Jerzego w m. Kalwarji, Józef *Lutyński*.

W Wydziale Komisji Rządowej Sprawiedliwości. — Mianowani: — Podprokurator Sądu Kryminalnego Gubernji Warszawskiej, sprawujący z delegacji obowiązki Podprokuratora przy Sądzie Apelacyjnym, Józef *Łokcikowski*, Podprokuratorem przy Sądzie Apelacyjnym; — Asesor Sądu Poprawczego w Pułtusku, Jan *Zaruski*, Podprokuratorem Sądu Kryminalnego Gubernji Warszawskiej z delegacją do p. o. Podprokuratora przy Sądzie Apelacyjnym; — Asesor Sądu Poprawczego Wydziału Łomżyńskiego, sprawujący z delegacji ob. Asesora Sądu Poprawczego w Warszawie, Antoni *Ettinger*, Asesorem tegoż Sądu Poprawczego; — Pisarz Sądu Poprawczego w Warszawie, Maurycy *Lauber*, Asesorem Sądu Poprawczego Wydziału Łomżyńskiego z delegacją do p. o. Asesora Sądu Poprawczego w Warszawie; — Podpisarz Sądu Kryminalnego Gubernji Radomskiej, Kazimierz *Sawicki*, Asesorem Sądu Poprawczego Wydziału Sandomierskiego; — Podpisarz Sądu Poprawczego Warszawskiego Wydziału I-go, Michał *Żmijewski*, Pisarzem tegoż Sądu; — Patron Trybunału Cywilnego w Łomży, Maksymiljan *Sankowski*, Obrońcą Prokuratorji przy tymże Trybunale; — b. Rejent Kancelarji Okręgu Radzyńskiego, Leon *Buszkowski*, Rejentem Kancelarji Okręgu Warszawskiego.

Przeniesieni na własne żądanie: — Pisarz Sądu Pokoju Okręgu Lelowskiego, Piotr *Milewski*, na takiż urząd do Sądu Pokoju Okręgu Opoczeńskiego; — Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, Władysław *Kudelski*, na Patrona przy Trybunale Cywilnym w Lublinie.

Uwolnieni ze służby z powodu pociągnięcia do odpowiedzialności karnej: Asesor Sądu Poprawczego w Brześciu, Tomasz *Dmochowski*; — Rejent przy Sądach Pokoju w Warszawie, Józef *Przysiecki*; — Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, Jan *Klockiewicz*.

Dla dobra służby: Pisarz Sądu Pokoju w Suwałkach, Marceli *Bystrzonowski*.

Na własne żądanie: Asesor Sądu Poprawczego w Sandomierzu, Teodor *Szczepański*, z prawem noszenia wysłużonego munduru, — i Obrońca Prokuratorji w Łomży, Jan *Tomicki*.

W Wydziale Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego. — Mianowani: Były Starszy Nauczyciel Gimnazjum w Poniewierzu, Radca Kolegjalny, Maciej Marceli *Kontowt*, Nauczycielem etatowym kursów pedagogicznych dla ludności polskiej w Wymyślinie; — Były Nauczyciel Szkoły Powiatowej w Elizawetgrodzie, Ernest *Prness*, Nauczycielem Gimnazjum męzkiego mięszanego klasycznego w Lublinie; — Magister nauk fizyko-matematycznych, Karol *Dejke*, p. o. Młodszego Adjunkta w Obserwatorjum Astronomicznem w Warszawie; — Nauczyciel Gimnazjum 2-go w Kijowie, Grzegorz *Wasiljew*, Inspektorem Prezydującym w Kursach Pedago- Oswiecenia; — Urzędnik do pisma, Henryk *Gautier*, Podsekretarzem w Sekcji Administracyjno-Rachunkowej; — Profesor Nadzwyczajny Szkoły Głównej w Warszawie, Magister St.-Petersburgskiego Uniwersytetu, Tytus *Babczyński*, Profesorem Nadzwyczajnym Szkoły Głównej w Warszawie, p. o. Profesora Zwyczajnego tejże Szkoły; — Pastor Kościoła Parafjalnego w Wieluniu, Wilhelm *Winkler*, Nadetatowym Nauczycielem Religji Ewangelicko-Augsburgskiej w Szkole Powiatowej w Wieluniu; — Nauczyciel Gimnazjum w Petrokowie, Antoni *Bądzkiewicz*, Pomocnikiem Inspektora tegoż Gimnazjum, z pozostawieniem przy dotychczasowych obowiązkach; — Nauczyciel Szkoły Powiatowej Specjalnej w Lipnie, Urban *Stecewicz*, Nauczycielem Etatowym Kursów Pedagogicznych dla ludności polskiej w Wymyśle; — Lekarz Szpitalny, Edward *Uściński*, Lekarzem przy Gimnazjum męzkiem klasycznem w Marjampolu z pozostawieniem przy dotychczasowych obowiązkach.

Zatwierdzeni: — P. o. Pomocnika Inspektora i zarazem Nauczyciela Gimnazjum Ruskiego męzkiego greko-unickiego klasycznego w Chełmie, Walerjan *Lewszyński*; — p. o. Pomocnika Inspektora Gimnazjum męzkiego w Płocku, Arnold *Dębicki*; — Czasowo pełniący obowiązki Nauczyciela Etatowego Ruskich Kursów Pedagogicznych dla ludności Greko-Unickiej w Chełmie, Jan *Piasecki*; — p. o. Lekarza przy Gimnazjum Niemieckiem w Łodzi, Dr. Adolf *Wolberg*.

Uwolnieni ze służby z powodu reorganizacji Szkół: Nauczyciel razem Pomocnik Inspektora Gimnazjum w Siedleach, Walerjan *Nawrocki*; — Nauczyciele tegoż Gimnazjum, Franciszek *Krzywicki*, — Marcin *Solecki*, Ignacy *Cieślicki*, — Adolf *Kozarski*, — Sekretarz tegoż Gimnazjum, Leopold *Włodkowski*; — Nauczyciele Szkoły Powiatowej w Hrubieszowie: Antoni *Osuchowski* i Aleksander *Duchatan*.

W Sekcji Inwalidów z b. Weteranów Polskich przy Zarządzie Okręgowym Wojsk Miejscowych Warszawskiego Okręgu Wojennego. — Mianowany: Urzędnik do pisma w Sekcji Inwalidów z b. Weteranów Polskich, Jan *Tolwiński*, Pomocnikiem Naczelnika tejże Sekcji.

Przeniesiony: Urzędnik do pisma w Wydziale Urlopowanych Wojskowych w Zarządzie Okręgowym Wojsk Miejscowych, Józef *Pawłowicz*, na Urzędnika do pisma Sekcji Inwalidów.

Zmarli wykreśleni z listy Urzędników: — Członkowie Rad Opiekuńczych Zakładów Dobroczynnych: Powiatu Olkuskiego, Samuel *Kamiński* i Kazimierz *Paczela*, — Powiatu Bialskiego, Piotr *Serwiński*; — Członek Rady Szczegółowej Szpitala św. Łazarza w Zamościu, ks. Joachim *Jędrzejewicz*; — Sekretarz i Ekonom Szpitala w m. Krasnystawie, *Zajączkowski*, — Podprokurator przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa, Józef *Wyczechowski*, — i Pisarz Sądu Pokoju w Kozienicach, Aleksander *Pawłowski*.

Namiestnik Królestwa, Jenerał-Feldmarszałek,

(podpisano) *Hr. Berg*.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 1187). *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w d. 16 (28) Marca r. b. o godzinie 12 w południe w sali posiedzeń biura Magistratu odbędzie się licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na wykonanie robót restauracyjnych w zabudowaniach III Części Warszawskiej Straży Ogniowej przy ulicy Nowy-Świat położonych, od sumy na rs. 423 k. 90. wyraźnie na rubli srebrem czterysta dwadzieścia trzy kopiejek dziewięćdziesiąt wykazem kosztów obliczonej w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiębierstwo mogą złożyć w czasie i miejscu wyż oznaczonem na ręce p. o. Prezydenta Miasta opieczętowane deklaracje napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania poprawek i przekreśleń wypiszą jaki odstępują procent od sumy wykazem kosztów objętej i do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy ekonomicznej Miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 42 i na koszta ogłoszenia rs. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w wydziale administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa, dnia 7 (19) Lutego 1867 r.

p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu, Jenerał-Major,
Witkowski.

Naczelnik Kancelarji, Luceński.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się: wykonania robót restauracyjnych w zabudowaniach III Części Warszawskiej Straży Ogniowej przy ulicy Nowy Świat położonych, za sumę anszlagową wynoszącą rs. 423 k 90, (wypisać literami) i odstępuje od takowej procentów NN. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie ekonomicznej Miasta Warszawy vadium w ilości rs. 42 i na koszta ogłoszenia rs. 10 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia N. miesiąca N. roku 186

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

(N. D. 1317) *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 632 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Jana Kotarskiego dzierżawcy dóbr Szaruty w tychże dobrach Okręgu Węgrowskim Gubernji Lubelskiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Ksawerego Chraszczewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 545 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 568 k. 82, z procentem prawnym od d. 12 (24) Sierpnia 1864 r. od Feliksa Hr. Łubieńskiego właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2561a położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 1630 obecnie zamieszkałego i tamże ostatnie zamieszkanie prawne obrane mającego, protokułem Ludwika Wiechrowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 16 (28) Grudnia 1864 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie pod Nr. 2561a przy rogu ulicy Rybaki i Boleść na gruncie dziedzicznym w Urzędzie Policji Wykonawczej Cyrkułu II. w Cyrkule Administracyjnym II. w jurisdykcji Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału I. położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Feliksa Hr. Łubieńskiego należąca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, w dzierżawnem posiadaniu Lejzera Frochman i Maurycego Schwanbaum stosownie do konstraktów w księdze hypotecznej objawionych zostająca.

Na grucie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Zabudowanie masiv murowane z piwnicami sklepionemi o parterze i dwóch piętrach dachówką karpiówką kryte, dwa kominy murowane mające.

2. Zabudowanie masiv murowane jednopiętrowe z suterynami i piwnicami dachówką karpiówką kryte, pięć kominów murowanych mające.

3. Zabudowania tego część trzecia jest masiv murowana, w kształcie kąta prostego postawiona o parterze, pierwszem i drugiem piętrze, z piwnicami, suterynami i mieszkaniami poddasznemi, bok jeden przybudowany jest do powyższego pod Nr. 2 opisanego zabudowania, dach dachówką holenderką kryty, cztery kominy murowane mająca

4. Komórki z drzewa o piętrze, ściana tylna i ściany szczytowe są masiv murowane z cegły palonej, ściana parterowa frontowa w słupy murowana balami dylowana, ściana piętrowa również deskami obita, zabudowanie to blachą żelazną kryte.

5. Kloaki z drzewa tekturą smolowcową kryte.

6. Studnia z pompą i korbą żelazną.

7. Podwórze kamieniami polnemi wybrukowane.

Między zabudowaniami głównemi a murem oddzielającym od posesji Nr. 2565 jest ścianka od podwórza, bramą sztachetową ogrodzona, ścianka ta tworzy rodzaj ogródka, w którym jest drzew akacji młodych ośm, wystawa z drzewa pod ścianą parkanu murowanego, a pod nią stoliki i ławki drewniane ordynaryjne, a nadto znajduje się tamże kuczka z drzewa tekturą smolowcową kryta.

8. Mur z bramą sztachetową.

9. Mur drugi z bramą drewnianą.

Grunt na ogólnej powierzchni około łokci kwadratowych 3700.

W nieruchomości tej oprócz Maurycego Schwanbaum, dzierżawcy tegoż domu i Lejzera Trochman i innych, jest jeszcze 20 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Ksawerego Chraszczewskiego Patrona w Warszawie pod Nr. 545 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalixtowi Witkowskiemu Jenerał-Majorowi Prezydentowi Miasta Stołecznego Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu na ręce Tomasza Schwartz urzędnika tegoż Magistratu.

2. Felicjanowi Stępkowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i Miasta Warszawy Wydziału I. w Warszawie pod Nr. 1767 urzędującemu na ręce własne.

Obydwom dnia 30 Grudnia 1864 (11 Stycznia 1865) roku.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 4 (16) Stycznia 1865 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godz. 10-ej z rana d. 2 (14) Marca 1865 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Ksawery Chraszczewski Patron którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 18 (30) Stycznia 1865 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa, d. 18 (30) Stycznia 1865 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, dłużnik Feliks Hrabia Łubieński wystąpił ze sporem i w terminie przygotowawczego przysądzenia domagał się unieważnienia całego postępowania subhastacyjnego. Trybunał spory te oddalił, przygotowawcze przysądzenie odbyć nakazał i wyrokiem d. 21 Kwietnia (3 Maja) 1865 r. zapadłym, termin do odbycia ostatecznego przysądzenia d. 15 (27) Czerwca 1865 roku wyznaczył.

Z powodu założenia przez Feliksa Hr. Łubieńskiego apelacji od powyższego wyroku, przygotowawczego przysądzenia termin ten spadł. a gdy Sąd Apelacyjny apelacją Feliksa Hr. Łubieńskiego od powyższego wyroku Trybunału założoną, wyrokiem dnia 9 (21) Września 1865 r. zapadłym oddalił. Trybunał wyrokiem na ilacją d. 6 (18) Października 1865 roku zapadłym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 2 (14) Listopada 1865 roku godzinę 10-tą z rana w Wydziale I. wyznaczył.

Lecz że przed nadejściem tego terminu Feliks Hr. Łubieński na wyroku Trybunału z d. 21 Kwietnia (3 Maja 1865 r. i Sądu Apelacyjnego z dnia 9 (21) Września t. r. zaniósł skargę do Rządzącego Senatu, z tego więc powodu termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 2 (14) Listopada 1865 r. odbytym być nie mógł.

Kiedy zaś Senat Rządzący wyrokiem d. 22 Kwietnia (4 Maja) 1866 r. zapadłym skargę Feliksa Hr. Łubieńskiego przyjął wyroki Trybunału d. 21 Kwietnia (3 Maja) 1865 r. i Sądu Apelacyjnego d. 9 (21) Września t. r. zapadłe uchylił i postępowanie subhastacyjne nieruchomości Nr. 2564*a*. poczynając od rozlepienia obwieszczeń o pierwszem ogłoszeniu warunków licytacyjnych zniósł.

Wtedy Michał Przysiecki wierzyciel sumy rs. 3563 z procentem za pośrednictwem Obrońcy swego Konstantego Borzewskiego Patrona wystąpił przeciwko Janowi Kotarskiemu i Obrońcy jego Ksaweremu Chraszczewskiemu Patronowi z powództwem incydentalnym o podstawienie siebie i Obrońcy swego w prawa Jana Kotarskiego i Ksawerego Chraszczewskiego Patrona jego Obrońcy do dalszego popierania subhastacji od tego punktu do jakiego Senat takową unieważnił. Trybunał wyrokiem d. 12 (24) Maja 1866 r. Michała Przysieckiego Rejenta wierzyciela sumy rs. 3,563 z procentem od daty ostatniego kwitu w Warszawie pod Nr. 550 zamieszkałego a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Konstantego Borzewskiego Patrona w Warszawie pod Nr. 492 zamieszkałego obrane mającego, od którego tenże Patron subhastacją nieruchomości Nro 2564*a* w Warszawie położonej popiera w prawa Jana Kotarskiego, wierzyciela zaś Obrońcę jego Konstantego Borzewskiego Patrona w prawa Obrońcy Jana Kotarskiego, Ksawerego Chraszczewskiego Patrona podstawił, do dalszego popierania subhastacji tejże nieruchomości od tego punktu do jakiego takowa wyrokiem Rządzącego Senatu z d. 22 Kwietnia (4 Maja) 1866 roku zapadłym za ważną uznaną została to jest poczynając od doniesienia dłużnikowi o zajęciu upoważnił Chraszczewskiego Patrona do wydania mu wszelkich tytułów i akt subhastacji tej dotyczących pod przymusem osobistym i tymczasową egzekucją zobowiązał termin do odbycia pierwszej publikacji zbioru objaśnień i tych warunków sprzedaży jakie przez Chraszczewskiego Patrona jako Obrońcę Jana Kotarskiego ułożone w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego Warszawskiego Wydziału I. złożone i na skutek żądania Prokuratorji wyrokiem Trybunału d. 15 (27) Kwietnia 1865 r. zapadłym zmienione zostały w Trybunale Cywilnym w Warszawie w Wydziale I. na dzień 20 Czerwca (2 Lipca) 1866 r. godzinę 10-tą z rana wyznaczył i zarazem postanowił, że licytacja sprzedającej się nieruchomości Nro 2564*a* w terminach przygotowawczego i ostatecznego przysądzenia wyznaczyć się mających, zaczynać się będzie od sumy rs. 25,442 kop. 95, jako ⅔ części szacunku taksą biegłych przez Trybunał mianowanych sporządzoną wykrytego.

Tym sposobem pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 20 Czerwca (2 Lipca) 1866 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Konstanty Borzewski Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane na vadium złożyć należy sumę rs. 3,000.

Warszawa, dnia 13 (25) Maja 1866 roku.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych sprzedaży domu Nr. 2564*a* w Warszawie położonego, Trybunał wyrokiem d. 18 (30) Lipca 1866 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygototowawczego przysądzenia na dzień 8 (20) Sierpnia 1866 r. godzinę 10-tą z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, pod Nr. 549 w Wydziale I-m przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rs. 25,442 kop. 95 jako ⅔ części szacunku przez biegłych wykrytego.

Warszawa, d. 20 Lipca (1 Sierp.) 1866 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

Następnie w terminie przygotowawczego przysądzenia Feliks Hr. Łubiński i Wincenty Radoszewski jako nabywca nieruchomości Nr. 2564*a* w Warszawie położonej, w czasie toczącej się subhastacji, wystąpili z akcją o ustanowienie kosztów za popieranie tej sprzedaży, dla tego że zaspokoili wierzyciela Michała Przysieckiego w procentach i pozyskali prolongatę kapitału. Trybunał nakazał odbycie przygotowawczego przysądzenia i w temże terminie przygotowawczo przysądził tąż nieruchomość Konstantemu Bożewskiemu Patronowi za sumę rs. 25,442 kop. 95 oraz koszta ustanowił. Lecz że inny wierzyciel to jest Aleksander Stempiński, wierzyciel sumy rsr. 8.905 kop. 60$^7/_{12}$ ani w kapitale ani w procentach nie został zaspokojonym, po upływie bezskutecznie wydanego nakazu, wystąpił z akcją przed Trybunał o subrogowanie go w prawa Michała Przysieckiego, a Obrońcę jego Ksawerego Chraszczewskiogo Patrona w prawa Konstantego Bożewskiego Patrona, do dalszego popierania subhastacji nieruchomości Nro 2564*a* w Warszawie położonej. Trybunał wyrokiem zaocznie w d. 27 Października (8 Listopada) 1866 r. zapadłym subrogacją wyrzekł i Aleksandra Stempińskiego wierzyciela sumy rs. 8,905 k. 60$^7/_{12}$ w prawa Michała Przysieckiego, a Ksawerego Chraszczewskiego Patrona jako Obrońcę Stempińskiego w prawa Konstantego Bożewskiego Patrona do dalszego popierania sprzedaży w drodze przymuszonego wywłaszczenia nieruchomości Nr. 2564*a*. podstawił. Po doręczeniu tego wyroku Stanisławowi Rodwandowi Patronowi jako też Łubińskiemu i Radoszewskiemu. Radoszewski założył opozycję od tego wyroku, Trybunał wyrokiem swym z opozycji ocznie w dniu 24 Stycznia (5 Lutego) 1867 r. zapadłym, opozycją Radoszewskiego jako bezzasadną oddalił i termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 2564*a* w Warszawie położonej, na dzień 3 (15) Kwietnia 1867 r. godzinę 10-ą z rana wyznaczył, z rygorem tymczasowej egzekucji, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w domu pod Nr. 549 w Wydziale I. przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie ostatecznego przysądzenia zacznie się od sumy rs 25,442 kop. 95 jako ⅔ części szacunku przez biegłych wykrytego.

Sprzedażą tą dyrygować będzie Ksawery Chraszczewski Patron w Warszawie pod Nr. 511 zamieszkały. Na vadium złożyć należy sumę rs. 3,000.

Warszawa, 21 Lutego (5 Marca) 1867 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

(*N. D. 1291*). *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie Teodora i Michaliny z Łuszkiewiczów małżonków Schlesinger obywateli w Warszawie pod Nr. 1490b zamieszkałych a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Kokielego Obrońcy przy Radzie Stanu w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 586b mieszkającego obrane mających w poszukiwaniu sumy rsr. 3,750 z procentem 5% od dnia 12 Lutego 1864 roku i kosztów od Pauliny Anny dwóch imion Krupeckiej Piotra Krupeckiego obywatela żony, właścicielki nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1776a położonej tamże zamieszkałej, protokułem Antoniego Tymeckiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 15 (27) Września 1864 roku sporządzonym w drodze sądowej przymuszonego wzwłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy S-to-Jerskiej pod Nr 1776a na gruncie dziedzicznym w gminie Magistratu miasta Stołecznego Warszawy w cyrkule policyjnym i administracyjnym IV w jurisdykcji Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału I położona prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Pauliny Anny 2ch imion z Mentz ów Krupeckiej Piotra Krupeckiego obywatela małżonki należąca i w tejże posiadani zostająca poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom masiv murowany dachówką karpiówka na dubelt a przy okapach blachą żelazną tulską kryty o dwóch piętrach 4-ry kominy murowane mający.

2. Zabudowanie z drzewa w słupy murowane pod pół dachem dachówką karpiówką krytym.

3. Komórka z drzewa pod półdachem karpiówką z drzewa pod półdachem karpiówką krytym.

4. Zabudowania z drzewa w słupy murowane pod pól dachem dachówką karpiówką krytym mieszczące w sobie pięć komórek z drzwiami pojedyczemi dwie wozownie w których zarazem mieszczą się stajnie.

5. Komórki z drzewa pod półdachem karpiówką krytym.

6. Oficyna mieszkalna w części murowana a w części z drzewa, o parterze pod półdachem cynkiem krytym, jeden komin murowany mająca.

7 Oficyna pałacykiem zwana masiv murowana dachówką holenderką i w małej części blachą kryta o parterze i mieszkaniach poddasznych czyli facjatach z pięcioma kominami.

W tyle tej oficyny urządzony jest ogródek kwiatowy sztachetami z dranic obwiedziony w którym jest sześć drzew akacji i sześć krzaków bzu włoskiego oraz huśtawka.

8. Zabudowanie małe murowane cynkiem kryte.

Pomiędzy powyższemi zabudowaniami jest podwórze całe kamieniem polnym zabrukowane z rynsztokami.

9. Zabudowanie murowane pod półdachem dachówką karpiówką kryte dwa kominy murowane mające.

10. Komórki z drzewa deskami kryte.

11. Zabudowanie murowane o parterze karpiówką kryte.

12 Oficyna masiv murowana dachówką karpiówką kryta o parterze i jednem piętrze z suterynami i piwnicami sklepionemi, 4 kominy murowane mająca.

13. Przybudowanie całość oficyny pod Nr. 12 zamieszczonej stanowiące o parterze i jednem piętrze karpiówką kryte jeden komin murowany mające.

Pomiędzy temi zabudowaniami jest podwórze w około od zabudowań kamieniem polnym zabrukowane, z rynsztokami w środku zaś gruzem wywiezione.

14. Studnia balami cembrowana z pompą drewnianą i wachadłem żelaznem w bliskości której jest mały dołek na wapno.

15. Zabudowanie z drzewa deskami kryte.

16. Komórki z drzewa gontami kryte.

17. Kloaki z drzewa deskami kryte.

18. Zabudowanie masiv murowane o parterze w części dachówką holenderką a w części karpiówką a zaś w części blachą żelazną kryte dwa kominy murowane mające.

19. Oficynka masiv murowana o parterze i mieszkaniach poddasznych, gontami kryta z dwoma kominami murowanemi.

20. Komórka murowana gontami kryta.

21. Zabudowania w ogrodzie, dawniej altana a obecnie na mieszkanie przerobione z desek gontami kryte.

22. Szopa z desek deskami kryta.

23. Ogród fruktowy w którym jest 31 drzew owocowych, oraz kilka krzaków agrestu i bzu.

W ogrodzie tym urządzony jest wielki dół deskami nakryty do ścieku wody, z trzeciego podwórza z rynsztokami oraz wśrodku tego ogrodu kompas na kamiennym słupku urządzony.

W nieruchomości tej jest 43 lokatorów z imion i nazwisk oraz cenę najmu uiszczających w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Józefa Kokeli Obrońcy przy Radzie Stanu w Warszawie pod Nr. 586*b* zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-m złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Jeneralnego Sztabu Jenerał-Majorowi Prezydentowi miasta Stołecznego Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Jana Stoczewskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Felicjanowi Stępkowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału I w Warszawie pod Nr. 1767 urzędującemu na ręce własne.

Obudwom d. 18 (30) Września 1864 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 9 (21) Listopada 1864 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549, o godzinie 10 z rana, d. 8 (20) Stycznia 1865 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Józef Kokeli Obrońca przy Radzie Stanu którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 18 (30) Listopada 1864 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie d. 18 (30) Listopada 1864 r.

Radca Dworu, Zgórki.

Po odbyciu w dniu 8 (20) Stycznia 22 Stycznia (3 Lutego) 5 (17) Lutego 1865 roku 3-ch publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 1776*a* w Warszawie przy ulicy Sto-Jerskiej położonej Trybunał tutejszy wyrokiem daty 5 (17) Lutego 1865 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia powyższej nieruchomości na 26 Lutego (10 Marca) 1865 roku godzinę 10 z rana. Po osądzeniu w terminie powyższym i w kontynuacji dnia 1 (13) Marca 1865 r. sporów subhastacyjnych ze strony małżonków Krupeckich wnoszonych, odbyte zostało przygotowawcze przysądzenie z mocy którego nieruchomość wywłaszczona, tymczasowo przysądzoną została popierającemu sprzedaż Obrońcy przy Radzie Stanu Józefowi Kokelemu za sumę rsr. 2,000 wyrokiem w dniu 26 Lutego (10 Marca) i w kontynuacji dnia 1 (13) Marca 1865 roku wydanym.

Trybunał termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 23 Czerwca (5 Lipca) 1865 r. godzinę 10 z rana w miejscu swych posiedzeń w Warszawie pod Nr. 549 w wydziale I wyznaczył, w którym licytacja rozpocznie się od ⅔ części szacunku jaki taksą przez biegłych wynaleziony zostanie.

Warszawa d. 10 (22) Marca 1865 roku.

Radca Dworu, Zgórski.

Z powodu założonej przez wywłaszczoną dłużniczkę od powyższego wyroku apelacji, termin oznaczony na dzień 23 Czerwca (5 Lipca) 1865 roku do ostatecznego przysądzenia spełzł bezskutecznie, po oddaleniu sporów wyrokami prawomocnemi Sądu Apelacyjnego Królestwa z dnia 4 (16) i 5 (17) Maja i Rządzącego Senatu z dnia 29 Lipca (10 Sierpnia) 1865 roku oraz po sporządzeniu przez biegłych taksy wyrokiem Trybunału Cywilnego tutejszego z dnia 21 Grudnia (2 Stycznia) 1865/6 roku termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 14 (26) Stycznia 1866 r. godzinę 10 z rana w wydziale I Trybunału miejscowego w domu pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywajacego wyznaczonym został, w którym to terminie licytacja rozpocznie się od sumy rs. 79,519 kop. 28⅔ jako dwóch trzecich części szacunku taksą przez biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 28 Grudnia (9 Stycznia) 1865/6 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Z powodu uczynionego sporu przez wywłaszczoną dłużniczkę Krupecką, co do osób mianowanych biegłymi do sporządzenia taksy, termin wyż rzeczony spełzł bez skutku

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego Króleswa Polskiego z dnia 6 (18) i 7 (19) Stycznia 1866 r. przez IX Departament Rządzącego Senatu w dniu 11 (23) Maja 1866 roku potwierdzonym mianowani zostali inni biegli i w skutek tego nowa taksa sporządzona, poczem wyrokiem Trybunału Cywilnego tutejszego z dnia 12 (24) Sierpnia 1866 r., termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 26 Września (8 Października) 1866 roku godzinę 10 z rana w wydziale I Trybunału Cywilnego tutejszego w domu pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego wyznaczonym został w którym to terminie licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 76,952 kop. 29⅓ jako ⅔ części szacunku taksą powtórnie przez biegłych sporządzoną wynalezionego.

Warszawa d. 16 (28) Sierpnia 1866 r.

Podpisarz Trybunału,

Juljan Swierczewski.

Z powodu uczynionego sporu przez Paulinę Annę Krupecką co do dokładności taksy oraz przez Leona Krupeckiego, Marją Krupecką i Szczepana Stefana Mentzel co do warunków licytacyjnych, termin powyższy spełzł znowu bez skutku. Po oddaleniu tych sporów wyrokami Trybunału Cywilnego Warszawskiego z dnia 9 (21) Września 1866 r. i Sądu Apelacyjnego Królestwa Polskiego z dnia 5 (17) Stycznia 1867 r. oraz Trybunału Cywilnego Warszawskiego z dnia 24 Października (5 Listopada) 1866 r. oraz Sądu Apelacyjnego Królestwa Polskiego z dnia 7 (19) Lutego 1867 roku wyrokiem Trybunału Cywilnego w dniu 17 Lutego (1 Marca) r. b. termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości pod Nr. 1776a w Warszawie położonej, oznaczonym został na 17 (29) Marca 1867 r. które odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego tutejszego w domu pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana w wydziale I-ym.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 76,952 kop. 29⅓ jako ⅔ części szacunku taksą przez biegłych sporządzoną wynalezionego.

Warszawa d. 20 Lutego (4 Marca) 1867 r.

Radca Dworu, Zgórski.

(*N. D 1254*). *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Lubelskiej w Lublinie.*

W zastosowaniu się do art. 682 K. P. S. zawiadamia: iż na żądanie Antoniego Lisickiego dzierżaway folwarku Bortatycze tamże w Okręgu Zamojskim Gubernji Lubelskiej mieszkającego a zamieszkanie prawne obrane mającego u Władysława Sielskiego Patrona Trybunału Lubelskiego w Lublinie pod Nr. 356 mieszkającego; w poszukiwaniu od Bolesława Sierakowskiego właściciela dóbr Niewirkowa w tychże dobrach Okręgu Tomaszewskim Gubernji Lubelskiej zamieszkałego sumy rs. 2,250 z procentem od d. 12 (24) Czerwca 1861 r. zaległym i kosztami egzekucyjnemi za aktem Antoniego Grzegowskiego Komornika w dniach 31 Maja (12 Czerwca), 1 (13) i 2 (14) Czerwca 1865 r. sporządzonym zajęte zostały na przymuszone wywłaszczenia w drodze subhastacji dobra ziemskie Niewirków w Okręgu Tomaszowskim Gubernji Lubelskiej, Parafji Niewirków położone, prawem własności do pomienionego Bolesława Siera

kowskiego należące, a to wraz z inwentarzami żywemi i martwemi, maszynami na gruncie znajdującemi się, tudzież prawem do wynagrodzenia, za grunta na własność włościan w moc Najwyższego Ukazu z r. 1864 przeszłe, jakie w listach likwidacyjnych przyznane będzie. Dobra te składają się z folwarku Niewirków i mają przestrzeni dworskiej w ogóle przeszło 2,000 mórg miary nowopolskiej, a w szczególności zawierają w sobie: a) gruntów ornych około mórg 674, łąk mórg 285, pod ogrodami mórg 35, pod zabudowaniami wodami drogami, wygonami i nieużytkami mórg 93, pod lasami mórg 1.031, w lesie znajdują się osady czterech włościan, którzy z wykrudowanego pola mórg 63 korzystają oprócz tego, odeszło na własność włościan gruntu i łąk mórg około 841 gruntów do probostwa należących jest mórg 42. Gleba ziemi powiększej części jest pszenna, borowiną i złowizną zwana, łąki dobre, las po większej części wycięty. Dobra te stanowią jedną przestrzeń cudzą własnością nie przedzielną. Zasiewy na rok 1865 dopełnione były następujące: żyta korcy 60, pszenicy korcy 80, owsa korcy 250, jęczmienia korcy 30, grochu korcy 5, tatarki 12 korcy. Gospodarstwo rolne jest trzy polowe, budowle dworskie są takie: Dom mieszkalny drewniany pruskim murem szabrowany obszerny, zawierający w sobie sień i 11 pokoi, w stanie dobrym, oficyna murowana składająca się z sieni i 8 pokoi, dom dla czeladzi drewniany stary i znacznie zniszczony, przy którym znajdują się kurnik, chlewki, kloaka z drzewa, dom czworak dla czeladzi z drzewa o 6 izbach i trzech komorach, za tym domem znajdują się chlewki na pomieszczenie drobiu i nierogacizny, tudzież dwie szopy wszystkie w słupy dębowe a ściany chruściane, na łące przy sadzawce znajduje się śluza stara i nieużyteczna, w okólniku jednym znajduje się dwie owczarnie, obora i stajnia z drzewa wystawione, oraz druga stajnia przy ogrodzie fruktowym bez dachu, w okólniku drugim są wystawione z drzewa rżniętego, stajnia, wozownia, holendernia i druga stajnia przy ogrodzie fruktowym bez dachu, w okólniku drugim są wystawione z drzewa rżniętego, stajnia, wozownia, holendernia i druga stajnia waląca się bez dachu, w okólniku trzecim w czworobok zabudowanym znjdują się trzy stodoły i spichlerz z drzewa rżniętego wystawione, za stodołami jest studnia, przy drodze zaś kapliczka, gorzelnia murowana z cegły, mieszcząca w sobie dystylarnią i browar piwny z kompletnemi machinami, obok zaś gorzelni jest studnia z pompą oraz wołownia z drzewa wystawiona. Przy gościńcu znajduje się karczma o dwóch izbach z spichlerzem i stajnią obok której zaczęto stawiać szopę chruścianą. We wsi znajduje się cztery domy dworskie z szopami przy nich, w jednym z tych domów mieści się kancelarja Wójta Gminy, w drugim szynk. Wreszcie jest jeszcze młyn, wiatrak z drzewa wystawiony z kompletną maszynerją, w lesie zaś sosnowym znajduje się dom z drzewa wystawiony zamieszkały przez Abrama Zyngier, który las pomieniony w roku 1861 kupił do wycięcia. Propinacja w dobrach Niewirkowie wypuszczoną została w dzierżawę na rok jeden od d. 24 Czerwca 1866 r. Błażejowi Franczewskiemu za czynsz rs. 900. Dystalarnia temuż na lat trzy za czynsz rs. 750 gorzelnia zaś wypuszczona Mieczysławowow. Sierakowskiemu do d. 24 Czerwca 1866 r. za rsr. 900. Dobra zaś same są w posiadaniu właściciela Bolesława Sierakowskiego. Inwentarz zajęty razem z dobrami jest taki: Ogierów 2, koni roboczych 14, wołów 10, jałowizny sztuk 12, owiec skopów 50, wozów 4, pługów 6, radeł 10, bron par 8, maszyna gorzelniana kompletna wraz z kotłami piwnemi oraz dystylarnią.

Podatki dworskie z tych dóbr opłacające się wynoszą rocznie rs. 388 kop. 11, spodziewane wynagrodzenie za grunta na rzecz włościan przeszłe wynosić będzie mniej więcej rs. 14,000 w listach likwidacyjnych. Protokół zajęcia doręczony był w kopjach Wójtowi Gminy Niewirków Grzegorzowi Buczko d. 16 (28) Czerwca 1865 r. przez Józefata Koziewicza Woźnego Trybunału Lubelskiego i Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Tomaszowskiego Andrzejowi Ereth d. 19 Czerwca (1 Lipca) t. r. przez Jana Kuleszyńskiego Woźnego tegoż Sądu, obydwom do rąk własnych Zajęcie to wniesione zostało do księgi wieczystej dóbr Niewirkowa d. 22 Września (4 Października) i dnia 26 Października (7 Listopada) 1865 r. a do księgi zaaresztowań w biurze Pisarza Trybunału Lubelskiego utrzymywanej d. 5 (17) Października i w d. 27 Października (8 Listopada) tegoż roku.

Obszerniejszy opis dóbr zajętych, znajduje się w protokule zajęcia i w zbiorze objaśnień i warunków licytacyjnych, które tak u Pisarza Trybunału jak i u Patrona sprzedaż popierającego przejrzane być mogą. Pierwsza publikacja warunków licytacyjnych odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego Gubernji Lubelskiej w Lublinie d. 9 (21) Grudnia 1865 r. o godzinie 10-ej z rana a następne dwie co dwa tygodnie. Sprzedaż popiera Władysław Sielski Patron w Lublinie pod Nr. 356 zamieszkały.

Lublin, dnia 27 Paźdz. (8 Listop.) 1865 r.
Barchwic.

Po odbytem w d. 29 Stycznia (10 Lutego) 1866 r. przygotowawczem przysądzeniu, które na imie podpisanego Patrona, za sumę rub. sr. 45,000 nastąpiło, termin do stanowczej licytacji na d. 3 (15) Maja 1866 r. był wyznaczony. Gdy jednak termin ten, z powodu założonej apelacji, bezskutecznie upłynął, przeto, po oddaleniu appelacji, wyrokami Sądu Apelacyjnego w d 21 Czerwca (3 Lipca) 1866 r. i Rządzącego Senatu w dniach 29 i 30 Grudnia (10 i 11 Stycznia) 1866/7 r. zapadłemi, Trybunał Lubelski, wyrokiem z d. 7 (19) Lutego r. b., termin nowy na dzień 23 Marca (4 Kwietnia) r. b. godzinę 10 z rana wyznaczył W tym więc dniu odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Lublinie, w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału, stanowcza licytacja dóbr Niewirkowa, i ta zacznie się od sumy rs. 45,000.

Lublin, d. 7 (19) Lutego 1867 roku.
Władysław Sielski.

(N. D. 1245) Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Lubelskiej w Siedlcach.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni: iż na żądanie Adrjana Kardynałowskiego dymisjonowanego Podpułkownika Wojsk Cesarsko Rosyjskich w mieście Żytomierzu Gubernji Wołyńskiej Cesarstwie Rosyjskim zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do całego postępowania subhastacyjnego u Franciszka Michalewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Lubelskiej w Siedlcach, w mieście Siedlcach zamieszkałego, obrane mającego w poszukiwaniu sumy rs. 2,172 kop. 83½ z procentem od d. 1 Lipca 1865 r. liczyć się winnym, Aktem Ignacego Rabek Komornika Sądowego przy Trybunale tutejszym w dniach 27, 28, 29, Czerwca (9, 10, 11, Lipca) 1866 roku sporządzonym, zajęte zostały na wywłaszczenie Dobra Ziemskie Małaszewice Wielkie część lit. *C* w Gminie Kobylany Nadbużne w Okręgu i Powiecie Bialskim Gubernji Lubelskiej położone, do własności Baltazara Skorupki w tychże Dobrach zamieszkałego, należące, w posiadaniu jego zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone.

Dobra zajęte Małaszewice Wielkie część lit. *C.* składają się z Folwarku jednego Małaszewice Wielkie, którego grunta, lasy łąki pastwiska i zarośle rozpołożone są w Szachownicy pomiędzy gruntami innych dwóch części na tejże wsi lit *A B.* oznaczonych, do obcych właścicieli należących i włościańskiemi, z domem dworskim; ogrodem fruktowym, zabudowaniami gospodarskiemi, karczmą i prawem propinowania w niej w ⅓ części; oraz młynem wietrznym wyłącznym.

Rozległość gruntów dworskich razem z włościańskiemi, podług Mapy Jeometry Muszyńskiego wynosiła włók 20, morgów 2, prętów 285, miary Nowopolskiej Warszawskiej z których wedle decyzji Komisji włościańskiej, przeszło na własność włościan ziemi urodzajnej morgów 245, prętów 16, nieurodzajnej morgów 3, prętów 185, razem morgów 248, prętów 201; za które przyznane zostało przez Komisją Likwidacyjną wynagrodzenie w ilości rs. 2,278 kop. 89, grunta zatem dworskie wynoszą około włók 11, morgów 24. prętów 32, i te są zajęte na sprzedaż w szczególności:

a) Plac pod zabudowaniami około morga 1. b) Pod Ogrodem fruktowym około morga 1. c) Pod ogrodem warzywnym około mor. 2, prętów 266. d) Pod zabudowaniami około prętów 65. e) Pod gruntami ornemi w gatunku ziemi w ¼ części średniej pszennej. w ²/₄ żytniej, a w ¼ letniej żytniej około włók 7, mor. 29. f) w Łąkach wydających siano w ⅙ części gruntowe aresztującej ilości błotne około włóki 1, mor. 4. g) w pastewnikach i zaroślach włóka 1. mor. 8, prętów 57. h) Pod lasem od granicy Dobryńskiej i Kopytowskiej grubości żerdzi mor. 26. i) Pod lasem Olszowym w połowie wyciętym, z kawałkiem brzeziny materjałowej mor. 6. k) Pod sadzawką prętów 150. l) Pod wodocieczem i drogami mor. 2, prętów 280.

Na całej przestrzeni przyznane jest włościanom wspólne pastwisko z dworem, oraz ilość drzewa z lasu potrzebna na grodźbę: pod Kolej Żelazną, zajęte jest gruntu około morgów 3, za które przypadać będzie stosowne wynagrodzenie.

Folwark rzeczony w połączeniu z innemi czyli wieś Małaszewice Wielkie graniczy od wschodu z wsią Małaszewice Małe, od południa z wsiami Kopytowem i Dobryńką, od zachodu z Dobryńką Nomenklaturą Reforma, Wólką dobryńską i gruntami wsi Małaszewice małe, od północy z wsiami Dobryń i Korosz zyn, odległy jest od Kancelarji Gminnej Kobylany Nadbużne wiorst 7, od miasta Lublina mil 13, od biały mil 3, od Terespola mila 1, przez zajęte Dobra przechodzi trakt bity Szose; dalej Kolej Żelazna Warszawsko-Terespolska, w dobrach powyższych, są następujące zabudowania: 1. Dom z drzewa słomą pokryty długi łokci 33, szeroki łokci 18, stary zdezelowany; 2. Altana w ogrodzie w tarcice pod słomą w dobrym stanie, 3. Piwnica z cegły na wapnie, nad tąż piwnicą zabudowany jest lamus z drzewa pod słomą, stan mierny, 4. Studzien 2. jedna z kubłem okutym. 5 Piwnica mała z drzewa zdezelowana, 6. Spichlerz z drzewa pod słomą, stary spruchniały, 7. Kloaka z tarcic pod słomą w dobrym stanie, 8. Obór 2. z drzewa pod słomą, po boku dwa chlewki w stanie dobym, 9. Szopa na siano z drzewa pod słomą, stan mierny: 10. Stodoła z drzewa pod słomą zewnątrz wystawa na słupach pod słomą, stan dobry, w niej znajduje się młocarnia drewniana dobra, 11. Budowla z drzewa pod słomą, długa łokci 36, szeroka łokci 16½ stan mierny, zawiera w sobie wozownię, stajnię, i oborę, oraz dwie komóreczki, 12. Domek z drzewa pod słomą, stan dobry; 13. Dom dwojak z drzewa pod słomą długi łokci 20, szeroki łokci 12, nowy, obok niego Chlewek z drzewa pod słomą dobry; Dom ten w połowie jest zakwestjonowany, z tytułu że parobek w nim mieszkający rości prawo własności zmocy Najwyższego Ukazu, kwestja ta nie jest jeszcze zadecydowana; Ogrodzenia w części sztachetki, w części z chrustu i żerdzi, z furtką i bramą stolarskiej roboty stan doby; 14. Dom na karczmę przeznaczony z drzewa pod słomą, długi łokci 20, szeroki łokci 12, stary z dezelowany; wszystkie powyższe domy z kominami i piecami, obok karczmy Chlewek z drzewa pod słomą, piwnica mała z drzewa w dobrym stanie; studnia drzewem w ziemi ocembrowana z sochą, żurawiem, kluczyskiem i krypą, stan mierny; 15. Młyn wiatrak z drzewa kostkowego gontami kryty, długi łokci 9, szeroki łokci 8, wysoki łokci 15, w dobrym stanie, potrzebuje reperacji i skompletowania naczyń: młyn powyższy za rsr. 120 zadzierżawił na rok jeden Jan Borkowski tamże zamieszkały i w jego zostaje posiadaniu; 16 Owczarnia z chrustu krzewowego, w słupy i koły pod słomą, gliną oblepiona, stara pochylona. Inwentarze w dobrach zajętych znajdujące się są w protokule zajęcia wyszczególnione. Obszerniejszy opis powyższych dóbr znajduje się w akcie zajęcia, i zamieszczony będzie w zbiorze objaśnień i warunków sprzedaży.

Zajęcie to doręczone zostało w dniu 17 (29) Sierpnia 1866 r. Siderowi Oleńczuk Wójtowi Gminy Kobylany Nadbużne, zaś w dniu 18 (30) Sierpnia 1866 r. Ludwikowi Buszkowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Bialskiego, obydwom do rąk ich własnych i w dniu 18 (30) Sierpnia 1866 r. Józefowi Białobłockiemu Naczelnikowi Powiatu Bialskiego na ręce Urzędnika Bióra Powiatu Józefa Rybińskiego, którzy zawizowali Orginał i odbiór kopji poświadczyli.

Wniesiono do Księgi Wieczystej powyż zajętych dóbr, w Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Lubelskiej w Siedlcach będącej, w dniu 22 Listopada (4 Grudnia) 1866 r. a w dniu 29 Listopada (11 Grudnia) 1866 r. do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału Cywilnego Gubernji Lubelskiej w Siedlcach, na ten cel utrzymywanej, wpisane zosatoło.

Pierwsza publikacja zbioru Objaśnień i warunków licytacyjnych, odbędzie się na jawnej Audjencji Trybunału Cywilnego Gubernji Lubelskiej w Siedlcach, w miejscu zwykłych jego posiedzeń w mieście Siedlcach, w dniu 13 (25) Stycznia, 1867 r. o godzinie 10 rano.

Sprzedażą dyrygować będzie Franciszek Michalewski Patron przy Trybunale tutejszym, którego zamieszkanie wyżej jest wskazane.

Siedlce d. 30 Listop. (12 Grud.) 1866 r.
Stanisław Krzeczkowski, Pisarz.

Wywieszono na Tablicy w Izbie Audjencjonalnej Trybunału Cywilnego Gubernji Lubelskiej w Siedlcach.

Siedlce d. 30 Listop. (12 Grud.) 1866 r.
Stanisław Krzeczkowski, Pisarz.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych sprzedaży przymuszonej dobr Małaszewice Wielkie część lit. *C.* z przyległościami w Okręgu i Powiecie Bialskim Gubernji Siedleckiej położonych, termin do przygotowawczego dóbr tych przysądzenia na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcach w mieście Siedlcach odbyć się mającego, na dzień 17 (29) Marca 1867 r. godzinę 10 rano wyznaczonym został, popierający wywłaszczenie Adrjan Kardynałowski postąpił za też dobra sumę rsr. 4,500 i od tej sumy licytacja zacznie się. Vadium wynosi rs. 750.

Siedlce d. 10 (22) Lutego 1867 r.
Pisarz Trybunału, Krzeczkowski.

(N. D 1315)

Podpisany Patron Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 1768 przy ulicy S-to Jerskiej zamieszkały, w imieniu Antoniny z Wajchtów Józefa Tychmanowicza, krawca małżonki, czyli obojga małżonków Thmanowiczów, współwłaścicieli nieruchomości Nr. 5 w mieście Wiskitkach położonej, w Warszawie pod Nr. 333 zamieszkałych, oraz Marjanny z Wajchtów Dyonizego Jankowskiego, czeladnika powroźniczego małżonki, w asystencji i za upoważnieniem tegoż męża swego działającej, czyli obojga małżonków Jankowskich, w mieście Wistkitkach Okręgu Łowickim zamieszkałych naprzeciw Marjannie Wajcht po Auguście Wajcht pozostałej wdowie obywatelce, jako matce i naturalnej opiekunce nieletnich dzieci Pauliny córki i Augusta syna w małżeństwie z Augustem Wajcht spłodzonych, w imieniu własnem, oraz jako współwłaścicielce i na rzecz nieletnich działującej, tudzież Romanowi Sadowicz obywatelowi, jako przydanemu opiekunowi nieletnich wyż wymienionych, w mieście Wiskitkach Okręgu Łowickim zamieszkałym, działajęcy zawiadamia i ogłasza.

Iż na podstawie wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie w dniach 13 (25) Stycznia 1866 r, oraz 13 (25) Maja t r. dalej 9 (21) Września r. b. i Sądu Apelacyjnego Królestwa Polskiego dnia 14 (26) Października 1866 r zapadłych, wystawia na publiczną sprzedaż w drodze działów.

Nieruchomość Nr. 5, w rynku w mieście Wiskitkach Okręgu Łowickim na gruncie dziedzicznym położona, prawem niepodzielnej własności w połowie do sukcesorów po Auguście Wajht, a w drugiej połowie do Marjanny z Krystmanów Wajht wdowy należąca, składająca się:

a) Z domu frontowego z bali na podmurowaniu postawionego, mającego ścianę frontową murowaną z cegły palonej na glinę, z facjatą, przez szerokość na dwie strony przechodzącą i mieszkaniami poddasznemi szczytami prostemi, w pruski mur wpuszczonemi, wiązanie dubeltowe o stoku dubeltowym, gontami pokryty, frontem do rynku obrócony, długości łokci 25, wysokości łokci 5 i piwnicy.

b) Z stajni z drzewa w słupy na podwalinach, gontami pokrytej.

c) Z chlewka z drzewa w słupy na podwalinach, z prawej strony w podwórzu pobudowanego, gontami krytego.

d) Z domku z lewej strony w podwórzu pobudowanego z bali w słupy pokrytego gontami

e) Z płota w podwórzu między tyłem domu frontowego a chlewkiem ad c) z żerdzi postawionego.

f) Z gruntu pod całą nieruchomością łokci kw. 2 118.

g) Z wartości drzewa opałowego, czyli wrębu do lasów Guzowskich.

Termin do odbycia drugiej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, oraz do przygotowawczego przysądzenia na dzień 18 (30) Listopada 1866 r. godzinę 10 z rana w Trybunale Cywilnym w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549. przed delegowanym W-ym Sędzią Kłodzińskim wyznaczony został.

Zbiór objaśnień i warunków licytacyjnych przejrzeć można w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie wydziału III i u podpisanego Patrona sprzedaż popierającego.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 2,647 kop. 71, jako szacunku taksą biegłych wynalezionego, na złożone zaś vadium kwota rsr. 450 jest przeznaczoną

Warszawa d. 19 (31) Października 1866 r.
Stanisław Kendzierski, Patron Trybunału

Po odbyciu w terminie powyższym przygotowawczego przysądzenia w miejsce wyszłego z urzędowania Stanisława Kendzierskiego Patrona ustanowił się za Obrońcę popierających sprzedaż Kazimierz Szypnicki Patron, a gdy wyznaczony na dzień 5 (17) Grudnia 1866 r. termin do ostatecznego przysądzenia dla braku licytantów spadł, wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie w dniu 29 Grudnia (10 Stycznia) 1866/7 roku wydanym taxa nieruchomości pod Nr. 5 w mieście Wiskitkach położonej przez biegłych sporządzona do rubli srebrem tysiąc siedmset sześćdziesiąt pięć kopiejek czternaście obniżoną została i termin nowy do ostatecznego przysądzenia na dzień 8 (20) Marca 1867 r. godzinę piątą z południa wyznaczony. W terminie tym zatem licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 1765 kop. 14 a zbiór objaśnień i warunkow w Kancelarji Pisarza Trybunału w Warszawie wydziału III, jak również u popierającego obecnie tę sprzedaż Ignacego Kardolińskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego pod Nr. 1771 *A.* w Warszawie zamieszkałego, przejrzanym być może.

Warszawa d. 20 Lutego (8 Marca) 1867 r.
Ignacy Kardoliński. Adwokat.

w Drukarni Rządowej przy Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego.— Za pozwoleniem Cenzury.